

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B** DIRECTIVA (UE) 2015/849 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 20 mai 2015

privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 141, 5.6.2015, p. 73)

Astfel cum a fost modificată prin:

Jurnalul Oficial			
	NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018	L 156	43
			19.6.2018

**DIRECTIVA (UE) 2015/849 A PARLAMENTULUI EUROPEAN
ȘI A CONSILIULUI**

din 20 mai 2015

**privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării
banilor sau finanțării terorismului, de modificare a
Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și
al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a
Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei
2006/70/CE a Comisiei**

(Text cu relevanță pentru SEE)

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

(1) Prezenta directivă urmărește să prevină utilizarea sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și finanțării terorismului.

(2) Statele membre se asigură că spălarea banilor și finanțarea terorismului sunt interzise.

(3) În sensul prezentei directive, următoarele fapte, atunci când sunt comise cu intenție, sunt considerate spălare a banilor:

- (a) schimbul sau transferul de bunuri, cunoscând că bunurile provin dintr-o activitate infracțională sau dintr-un act de participare la o astfel de activitate, în scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a bunurilor sau al sprijinirii oricărei persoane implicate în comiterea activității respective pentru a se sustrage consecințelor legale ale acțiunii persoanei respective;
- (b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi, a sursei, a localizării, a amplasării, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestor bunuri, cunoscând că bunurile provin dintr-o activitate infracțională sau dintr-un act de participare la o astfel de activitate;
- (c) dobândirea, deținerea sau utilizarea de bunuri, cunoscând, la data primirii lor, că acestea provin dintr-o activitate infracțională sau dintr-un act de participare la o astfel de activitate;
- (d) participarea la oricare dintre acțiunile menționate la literele (a), (b) și (c), asocierea în vederea comiterii acestora, tentativa de comitere și asistența, instigarea, facilitarea și consilierea în vederea comiterii acțiunilor menționate.

▼B

(4) Se consideră spălare a banilor inclusiv situația în care activitățile care au generat bunurile care urmează a fi spălate au fost derulate pe teritoriul unui alt stat membru sau al unei țări terțe.

(5) În sensul prezentei directive, „finanțarea terorismului” înseamnă furnizarea sau colectarea de fonduri prin orice mijloace, în mod direct sau indirect, cu intenția folosirii acestora, sau cunoscând faptul că urmează să fie folosite, în totalitate sau parțial, pentru a comite oricare dintre infracțiunile în înțelesul articolelor 1-4 din Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului ⁽¹⁾.

(6) Cunoașterea, intenția sau scopul, necesare ca elemente ale activităților menționate la alineatele (3) și (5), pot fi deduse din împrejurări de fapt obiective.

Articolul 2

(1) Prezenta directivă se aplică următoarelor entități obligate:

1. instituții de credit;
2. instituții financiare;
3. următoarele persoane fizice sau juridice, în exercitarea activităților lor profesionale:

▼M1

- (a) auditori, experți contabili externi și consilieri fiscali și orice altă persoană care se angajează să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane cu care persoana respectivă este afiliată, ajutor material, asistență sau consiliere cu privire la aspectele fiscale, ca activitate economică sau profesională principală;

▼B

- (b) notari și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, atunci când participă, în numele și pe seama clientului, la orice tranzacție financiară sau imobiliară, sau când acordă asistență pentru planificarea sau efectuarea tranzacțiilor pentru client referitoare la:
 - (i) cumpărarea și vânzarea de bunuri imobile sau entități comerciale;
 - (ii) gestionarea banilor, a valorilor mobiliare sau a altor active ale clientului;
 - (iii) deschiderea sau gestionarea de conturi bancare, conturi de economii sau conturi de valori mobiliare;
 - (iv) organizarea contribuțiilor necesare pentru crearea, funcționarea sau administrarea societăților;

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (JO L 164, 22.6.2002, p. 3).

▼B

- (v) crearea, funcționarea sau administrarea de fiducii, societăți, fundații sau structuri similare;
- (c) furnizori de servicii pentru fiducii sau societăți care nu fac obiectul literei (a) sau (b);

▼M1

- (d) agenți imobiliari, inclusiv atunci când acționează în calitate de intermediari în închirierea de bunuri imobile, dar numai în ceea ce privește tranzacțiile pentru care valoarea chiriei lunare este în valoare de 10 000 EUR sau mai mult;

▼B

- (e) alte persoane care comercializează bunuri, numai în măsura în care plățile sunt efectuate sau încasate în numerar și au o valoare de cel puțin 10 000 EUR, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele;
- (f) furnizorii de servicii de jocuri de noroc;

▼M1

- (g) furnizorii implicați în servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare;
- (h) furnizorii de portofele digitale;
- (i) persoanele care comercializează opere de artă sau care acționează ca intermediari în comerțul de opere de artă, inclusiv atunci când această activitate este desfășurată de galerii de artă și case de licitații, în cazul în care valoarea tranzacției sau a unei serii de tranzacții legate între ele este de 10 000 EUR sau mai mult;
- (j) persoanele care depozitează sau comercializează opere de artă sau care acționează ca intermediari în comerțul cu opere de artă, atunci când această activitate este desfășurată de zone economice libere, în cazul în care valoarea tranzacției sau a unei serii de tranzacții legate între ele este de 10 000 EUR sau mai mult.

▼B

(2) Cu excepția cazinourilor și pe baza unei evaluări adecvate a riscurilor, statele membre pot decide să excepteze, total sau parțial, furnizorii anumitor servicii de jocuri de noroc de la dispozițiile de drept intern de transpunere a prezentei directive, pe baza riscului scăzut dovedit reprezentat de natura și, după caz, de amploarea operațiunilor aferente acestor servicii.

Printre factorii luați în considerare în evaluarea riscurilor, statele membre evaluează gradul de vulnerabilitate al tranzacțiilor aplicabile, inclusiv în ceea ce privește metodele de plată utilizate.

În evaluarea riscurilor, statele membre indică modul în care au luat în considerare orice constatări relevante din rapoartele elaborate de Comisie în temeiul articolului 6.

Orice decizie luată de un stat membru în temeiul primului paragraf este notificată Comisiei, împreună cu o justificare întemeiată pe o evaluare specifică a riscurilor. Comisia comunică respectiva decizie celorlalte state membre.

▼B

(3) Statele membre pot decide ca persoanele care desfășoară o activitate financiară în mod ocazional sau foarte limitat și în cazul cărora există un risc scăzut de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului să nu intre în domeniul de aplicare al prezentei directive, cu condiția îndeplinii tuturor criteriilor următoare:

- (a) activitatea financiară este limitată în termeni absoluți;
- (b) activitatea financiară este limitată la nivel de tranzacții;
- (c) activitatea financiară nu constituie activitatea principală a persoanelor respective;
- (d) activitatea financiară este auxiliară și direct legată de activitatea principală a persoanelor respective;
- (e) activitatea principală a persoanelor respective nu este o activitate menționată la alineatul (1) punctul 3 literele (a)-(d) și (f);
- (f) activitatea financiară este prestată numai pentru clienții activității principale a persoanelor respective și nu este oferită publicului în general.

Primul paragraf nu se aplică persoanelor implicate în activitatea de remitere de bani astfel cum este definită la articolul 4 punctul 13 din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

(4) În sensul alineatului (3) litera (a), statele membre impun ca cifra de afaceri totală a activității financiare să nu depășească un prag care trebuie să fie suficient de scăzut. Pragul se stabilește la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară.

(5) În sensul alineatului (3) litera (b), statele membre aplică un prag maxim pe client și pe tranzacție unică, indiferent dacă tranzacția este efectuată într-o singură operațiune sau în mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele. Pragul maxim respectiv se stabilește la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară. Pragul maxim trebuie să fie suficient de scăzut, pentru a se asigura faptul că tipurile de tranzacții în cauză constituie o metodă dificil de aplicat și ineficientă de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, și nu depășește 1 000 EUR.

(6) În sensul alineatului (3) litera (c), statele membre impun ca cifra de afaceri a activității financiare să nu depășească 5 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei fizice sau juridice în cauză.

⁽¹⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

▼B

(7) Atunci când evaluează riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului în sensul prezentului articol, statele membre acordă o atenție specială oricărei activități financiare care este considerată, prin natura sa, făcând în mod deosebit obiectul unei utilizări sau al unui abuz în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

(8) Deciziile luate de statele membre în temeiul alineatului (3) menționează motivele pe care se bazează. Statele membre pot decide să retragă decizia respectivă în cazul în care circumstanțele se schimbă. Statele membre notifică astfel de decizii Comisiei. Comisia comunică deciziile celorlalte state membre.

(9) Statele membre stabilesc activități de monitorizare bazată pe risc sau adoptă orice alte măsuri adecvate pentru a se asigura că nu se face abuz de exceptarea acordată prin deciziile luate în temeiul prezentului articol.

Articolul 3

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, inclusiv sucursalele acesteia, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din regulamentul respectiv, situată în Uniune, indiferent dacă sediul central este situat în Uniune sau într-o țară terță;
2. „instituție financiară” înseamnă:
 - (a) o întreprindere, alta decât o instituție de credit, care efectuează una sau mai multe dintre activitățile enumerate la punctele 2-12, 14 și 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, inclusiv activitățile specifice caselor de schimb valutar;
 - (b) o întreprindere de asigurare astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, în măsura în care desfășoară activități de asigurare de viață reglementate de directiva menționată;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽³⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

▼B

- (c) o întreprindere de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
 - (d) un organism de plasament colectiv care își comercializează unitățile sau acțiunile;
 - (e) un intermediar de asigurări astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ atunci când acționează în legătură cu asigurările de viață și alte servicii de investiții conexe, cu excepția intermediarilor de asigurări legați, astfel cum sunt menționați la punctul 7 din articolul respectiv;
 - (f) sucursale situate în Uniune ale instituțiilor financiare menționate la literele (a) – (e), indiferent dacă sediile lor sociale sunt situate într-un stat membru sau într-o țară terță;
3. „bunuri” înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și documentele juridice sau instrumentele sub orice formă, inclusiv cele electronice sau digitale, care atestă dreptul de proprietate sau interese în astfel de active;
4. „activitate infracțională” înseamnă orice fel de implicare infracțională în comiterea următoarelor infracțiuni grave:

▼M1

- (a) infracțiunile de terorism, infracțiunile legate de un grup terorist și infracțiuni legate de activități de terorism, astfel cum se prevede la titlurile II și III din Directiva (UE) 2017/541 ⁽³⁾;

▼B

- (b) oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope din 1988;

▼M1

- (c) activitățile organizațiilor criminale, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări (JO L 9, 15.1.2003, p. 3).

⁽³⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

⁽⁴⁾ Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO L 300, 11.11.2008, p. 42).

▼B

- (d) fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, cel puțin fraudă gravă, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 alineatul (1) din Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾;
 - (e) corupția;
 - (f) toate infracțiunile, inclusiv infracțiunile fiscale legate de impozitele directe și impozitele indirecte astfel cum sunt definite în dreptul intern al statelor membre, care se pedepsesc cu privarea de libertate sau cu o măsură privativă de libertate cu durata maximă de peste un an sau, în statele membre al căror sistem juridic prevede un prag minim pentru infracțiuni, toate infracțiunile care se pedepsesc cu privarea de libertate sau cu o măsură privativă de libertate cu durata minimă de peste șase luni;
5. „organism de autoreglementare” înseamnă un organism care reprezintă membrii unei profesii și care joacă un rol în reglementarea acestora, în realizarea anumitor funcții de supraveghere sau de monitorizare și în asigurarea punerii în aplicare a normelor referitoare la aceștia;
6. „beneficiar real” înseamnă orice persoană (persoane) fizică (fizice) care dețin(e) sau controlează în ultimă instanță clientul și/sau persoana fizică (persoanele fizice) în numele căreia (căroră) se realizează o tranzacție sau o activitate și care includ(e) cel puțin:
- (a) în cazul entităților corporative:
 - (i) persoana fizică (persoanele fizice) care dețin(e) sau controlează în ultimă instanță o entitate juridică prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate asupra unui procent suficient din acțiuni ori din drepturile de vot ori prin participația în capitalurile proprii ale entității respective, inclusiv prin deținerea de acțiuni la purtător, sau prin exercitarea controlului prin alte mijloace, alta decât o societate cotate pe o piață reglementată care face obiectul cerințelor de divulgare a informațiilor în conformitate cu dreptul Uniunii sau al unor standarde internaționale echivalente care asigură transparența corespunzătoare a informațiilor privind exercitarea dreptului de proprietate.

Deținerea a 25 % plus unu acțiuni sau participația în capitalurile proprii ale unui client într-un procent de peste 25 % de către o persoană fizică este un indiciu al exercitării directe a dreptului de proprietate. Deținerea a 25 % plus unu acțiuni sau participația în capitalurile proprii ale unui client într-un procent de peste 25 % de către o entitate corporativă, care se află sub controlul unei (unor) persoane fizice, sau de către mai multe entități corporative, care se află sub controlul aceleiași (acelorași) persoane fizice este un indiciu al exercitării indirecte a dreptului de proprietate. Aceasta se aplică fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a decide ca un procent mai mic să poată constitui un indiciu al proprietății sau al controlului. Controlul prin alte mijloace poate fi definit, printre altele, în conformitate cu criteriile din articolul 22 alineatele (1)-(5) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾;

⁽¹⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 49.

⁽²⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

▼B

- (ii) în cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile și cu condiția să nu existe motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană în conformitate cu punctul (i) sau în cazul în care există orice îndoială că persoana identificată (persoanele identificate) este (sunt) beneficiarul real (beneficiarii reali), persoana fizică (persoanele fizice) care ocupă o funcție (funcții) de conducere de rang superior, entitățile obligate țin evidența măsurilor luate în vederea identificării beneficiarilor reali în conformitate cu punctul (i) și cu prezentul punct;

▼M1

- (b) în cazul fiduciilor – toate persoanele următoare:

- (i) constituitorul (constituitorii);
- (ii) fiduciarul (fiduciarii);
- (iii) protectorul (protectorii), dacă există;
- (iv) beneficiarii sau, în cazul în care persoanele care beneficiază de construcția juridică sau entitatea juridică nu au fost încă identificate, categoria de persoane în al căror interes principal se constituie sau funcționează construcția juridică sau entitatea juridică;
- (v) oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță asupra fiduciei prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate sau prin alte mijloace;

▼B

- (c) în cazul entităților juridice precum fundațiile și al construcțiilor juridice similare fiduciilor, persoana fizică (persoanele fizice) care ocupă poziții echivalente sau similare celor menționate la litera (b);
7. „furnizor de servicii pentru fiducii sau societăți” înseamnă orice persoană care prestează unor terți, cu titlu profesional, oricare dintre următoarele servicii:
- (a) constituirea de societăți sau alte persoane juridice;
 - (b) exercitarea funcției de director sau secretar al unei societăți, de partener în cadrul unei asocieri sau a unei funcții similare legate de alte persoane juridice sau organizarea ca o altă persoană să exercite astfel de funcții;
 - (c) furnizarea unui sediu social, a unei adrese comerciale, poștale sau administrative și a oricăror altor servicii conexe pentru o societate, o asocierie sau orice altă persoană juridică sau construcție juridică;
 - (d) exercitarea funcției de fiduciar în cadrul unei fiducii exprese sau al unei construcții juridice similare sau organizarea ca o altă persoană să exercite o astfel de funcție;

▼B

- (e) exercitarea funcției de acționar pe seama unei persoane alta decât o societate cotate pe o piață reglementată care face obiectul cerințelor de divulgare a informațiilor în conformitate cu dreptul Uniunii sau al unor standarde internaționale echivalente, sau organizarea ca o altă persoană să exercite o astfel de funcție;

8. „relație de corespondență” înseamnă:

- (a) furnizarea de servicii bancare de către o bancă în calitate de corespondent către o altă bancă în calitate de respondent, inclusiv furnizarea unui cont curent sau a unui alt cont de pasiv și a serviciilor conexe, precum gestionarea numerarului, transferuri internaționale de fonduri, compensarea cecurilor, conturi corespondente de transfer și servicii de schimb valutar;
- (b) relațiile între și dintre instituțiile de credit și instituțiile financiare, inclusiv atunci când se prestează servicii similare de către o instituție corespondentă către o instituție respondentă, și inclusiv relațiile stabilite pentru tranzacțiile cu titluri de valoare sau transferurile de fonduri;

9. „persoană expusă politic” înseamnă o persoană fizică căreia i se încredințează sau i s-au încredințat funcții publice importante și include:

- (a) șefi de stat, șefi de guvern, miniștri și miniștri adjuncți sau secretari de stat;
- (b) membri ai parlamentului sau ai unor organe legislative similare;
- (c) membri ai organelor de conducere ale partidelor politice;
- (d) membri ai curților supreme, ai curților constituționale sau ai altor instanțe judecătorești de nivel înalt ale căror hotărâri nu fac obiectul altor căi de atac decât în circumstanțe excepționale;
- (e) membri ai curților de conturi sau ai consiliilor băncilor centrale;
- (f) ambasadori, însărcinați cu afaceri și ofițeri superiori în forțele armate;
- (g) membri ai organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale întreprinderilor publice;
- (h) directori, directori adjuncți și membri ai consiliului de administrație sau membri cu funcții echivalente în cadrul unei organizații internaționale.

Nicio funcție publică menționată la literele (a)-(h) nu include persoane care ocupă funcții de rang mijlociu sau inferior;

10. „membri ai familiei” includ:

- (a) soțul/soția unei persoane expuse politic sau o persoană considerată ca fiind echivalent al soțului/soției unei persoane expuse politic;

▼B

(b) copiii și soții/soțiile lor sau persoanele considerate ca fiind echivalente ale soților/soțiilor, ale unei persoane expuse politic;

(c) părinții unei persoane expuse politic;

11. „persoane cunoscute ca asociați apropiați” înseamnă:

(a) persoanele fizice cunoscute ca fiind beneficiarii reali, împreună cu o persoană expusă politic, ai unei entități juridice sau ai unei construcții juridice sau ca având orice altă relație strânsă de afaceri cu o astfel de persoană;

(b) persoanele fizice care sunt singurii beneficiari reali ai unei entități juridice sau ai unei construcții juridice cunoscute ca fiind înființate în beneficiul *de facto* al unei persoane expuse politic;

12. „conducere de rang superior” înseamnă un responsabil sau un angajat care deține cunoștințe suficiente privind expunerea instituției la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și care ocupă o funcție suficient de înaltă pentru a lua decizii cu efect asupra acestei expuneri și care nu e necesar să fie întotdeauna un membru al consiliului de administrație;

13. „relație de afaceri” înseamnă o relație de afaceri, profesională sau comercială legată de activitățile profesionale ale entităților obligate și despre care, la momentul stabilirii contactului, se consideră că va fi de durată;

14. „servicii de jocuri de noroc” înseamnă orice serviciu care presupune o miză cu valoare monetară în jocuri de noroc, inclusiv în cele cu un element de abilitate, cum ar fi loteriile, jocurile de cazinou, jocurile de poker și pariurile, furnizate într-un sediu fizic sau prin orice fel de mijloace la distanță, pe cale electronică sau cu ajutorul oricărui alt tip de tehnologii care facilitează comunicarea, și la solicitarea individuală a destinatarului serviciilor;

15. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi format dintr-o societate-mamă, filialele acesteia și entități în cadrul cărora societatea-mamă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și întreprinderile legate între ele printr-o relație în înțelesul articolului 22 din Directiva 2013/34/UE;

▼M1

16. „monedă electronică” înseamnă moneda electronică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE, dar excluzând valoarea monetară prevăzută la articolul 1 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă;

▼B

17. „bancă fictivă” înseamnă o instituție de credit sau financiară sau o instituție care desfășoară activități echivalente celor desfășurate de o instituție de credit sau financiară, înregistrată într-o jurisdicție în care nu are prezență fizică prin care să se exercite o conducere și o gestiune veritabile și care nu este afiliată unui grup financiar reglementat;

▼ M1

18. „monede virtuale” înseamnă o reprezentare digitală a valorii care nu este emisă sau garantată de o bancă centrală sau de o autoritate publică, nu este în mod obligatoriu legată de o monedă instituită legal și nu deține statutul legal de monedă sau de bani, dar este acceptată de către persoane fizice sau juridice ca mijloc de schimb și care poate fi transferată, stocată și tranzacționată în mod electronic;
19. „furnizor de portofel digital” înseamnă o entitate care oferă servicii de păstrare în siguranță a unor chei criptografice private în numele clienților săi, pentru deținerea, stocarea și transferul de monedă virtuală.

▼ B*Articolul 4*

(1) În conformitate cu abordarea bazată pe risc, statele membre se asigură că domeniul de aplicare al prezentei directive este extins în întregime sau parțial la profesii și categorii de întreprinderi, altele decât entitățile obligate menționate la articolul 2 alineatul (1), care desfășoară activități care sunt în mod deosebit susceptibile a fi folosite în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

(2) Atunci când un stat membru extinde domeniul de aplicare al prezentei directive la profesii și categorii de întreprinderi altele decât cele prevăzute la articolul 2 alineatul (1), acesta informează Comisia în această privință.

Articolul 5

Statele membre pot adopta sau menține în vigoare dispoziții mai stricte în domeniul reglementat de prezenta directivă pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului, în limitele dreptului Uniunii.

*SECȚIUNEA 2****Evaluarea riscurilor****Articolul 6*

(1) Comisia realizează o evaluare privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează piața internă și în legătură cu activitățile transfrontaliere.

În acest scop, până la 26 iunie 2017, Comisia întocmește un raport care să identifice, să analizeze și să evalueze aceste riscuri la nivelul Uniunii. Ulterior, Comisia își actualizează raportul la fiecare doi ani sau mai frecvent, după caz.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) ia în calcul cel puțin următoarele aspecte:

▼B

- (a) domeniile pieței interne care sunt expuse cel mai mult riscului;

▼M1

- (b) riscurile asociate fiecărui sector relevant, inclusiv, dacă sunt disponibile, estimări ale volumelor monetare ale spălării banilor furnizate de Eurostat pentru fiecare dintre sectoarele respective;

- (c) cele mai răspândite mijloace utilizate de infractori pentru a spăla produse ilicite, inclusiv, dacă sunt disponibile, cele utilizate în special în tranzacții efectuate între statele membre și țări terțe, independent de identificarea țării terțe ca fiind țară cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2).

(3) Comisia pune raportul menționat la alineatul (1) la dispoziția statelor membre și a entităților obligate pentru a le ajuta să identifice, să înțeleagă, să gestioneze și să atenueze riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și pentru a le permite altor părți interesate, inclusiv legiuitorilor naționali, Parlamentului European, autorităților europene de supraveghere (AES) și reprezentanților unităților de informații financiare, ca să înțeleagă mai bine riscurile. Rapoartele devin publice în cel mult șase luni după ce au fost puse la dispoziția statelor membre, cu excepția elementelor din rapoarte care conțin informații clasificate.

▼B

- (4) Comisia emite recomandări statelor membre privind măsurile adecvate pentru abordarea riscurilor identificate. În cazul în care statele membre decid să nu aplice niciuna dintre recomandări în cadrul regimurilor lor naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, acestea notifică acest lucru Comisiei și furnizează o justificare pentru decizia respectivă.

- (5) Până la 26 decembrie 2016, AES, prin comitetul mixt, emite un aviz privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează sectorul financiar al Uniunii (denumit în continuare „avizul comun”). Ulterior, AES prin comitetul mixt emite un aviz la fiecare doi ani.

- (6) În realizarea evaluării menționate la alineatul (1), Comisia organizează activitatea la nivelul Uniunii, ține cont de avizul comun menționat la alineatul (5) și implică experții în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului din statele membre, reprezentanții unităților de informații financiare și alte organisme de la nivelul Uniunii, acolo unde este cazul. Comisia pune avizele comune la dispoziția statelor membre și a entităților obligate pentru a le ajuta să identifice, să gestioneze și să atenueze riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

- (7) La fiecare doi ani, sau mai des dacă este cazul, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la constatările rezultate în urma evaluărilor periodice ale riscurilor și la măsurile luate pe baza acestor constatări.

▼B*Articolul 7*

(1) Fiecare stat membru ia măsurile corespunzătoare pentru identificarea, evaluarea, înțelegerea și atenuarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care se expune, precum și a oricăror preocupări legate de protecția datelor în acest context. Statul membru actualizează respectiva evaluare a riscului.

(2) Fiecare stat membru desemnează o autoritate sau instituie un mecanism pentru a coordona răspunsul național la riscurile menționate la alineatul (1). Identitatea autorității respective sau descrierea mecanismului este notificată Comisiei, AES, precum și celorlalte state membre.

(3) Atunci când efectuează evaluările menționate la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre utilizează concluziile raportului menționat la articolul 6 alineatul (1).

(4) În ceea ce privește evaluarea riscului menționat la alineatul (1), fiecare stat membru:

- (a) o utilizează în scopul îmbunătățirii regimului său de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în special prin identificarea domeniilor în care entitățile obligate trebuie să aplice măsuri sporite și, după caz, prin specificarea măsurilor care trebuie luate;
- (b) identifică, după caz, sectoarele sau domeniile cu risc mai scăzut sau mai ridicat de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;
- (c) o utilizează pentru a-l ajuta la alocarea și ierarhizarea resurselor pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului;
- (d) o utilizează pentru a asigura că pentru fiecare sector sau domeniu se elaborează reglementări corespunzătoare, în funcție de riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;
- (e) pune de îndată la dispoziția entităților obligate informațiile corespunzătoare pentru facilitarea desfășurării propriilor evaluări ale riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;

▼M1

- (f) prezintă un raport privind structura instituțională și procedurile extinse ale regimului lor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv, printre altele, unitățile de informații financiare, autoritățile fiscale și parchetele, precum și resursele umane și financiare alocate, în măsura în care aceste informații sunt disponibile;
- (g) prezintă un raport privind eforturile și resursele naționale (forță de muncă și buget) alocate pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

▼ M1

(5) Statele membre pun la dispoziția Comisiei, AES și celorlalte state membre rezultatele evaluărilor riscurilor, inclusiv actualizările acestora. Alte state membre pot furniza informații suplimentare relevante statului membru care efectuează evaluarea riscului, dacă este cazul. Un rezumat al evaluării este pus la dispoziția publicului. Rezumatul respectiv nu conține informații clasificate.

▼ B*Articolul 8*

(1) Statele membre se asigură că entitățile obligate iau măsurile corespunzătoare pentru identificarea și evaluarea riscurilor referitoare la spălarea banilor și finanțarea terorismului, luând în considerare factorii de risc, inclusiv cei referitori la clienți, țări sau zone geografice, produse, servicii, tranzacții sau canale de distribuție. Măsurile respective sunt proporționale cu natura și dimensiunea entităților obligate.

(2) Evaluările riscurilor menționate la alineatul (1) sunt documentate, actualizate și se pun la dispoziția autorităților competente relevante și a organismelor de autoreglementare vizate. Autoritățile competente pot decide că nu sunt necesare evaluări individuale documentate ale riscurilor în cazul în care riscurile specifice inerente unui sector sunt clare și bine înțelese.

(3) Statele membre se asigură că entitățile obligate instituie politici, controale și proceduri pentru a atenua și a gestiona cu eficacitate riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului identificate la nivelul Uniunii, al statelor membre, și al entităților obligate. Politicile, controalele și procedurile respective trebuie să fie proporționale cu natura și dimensiunea entităților obligate respective.

(4) Politicile, controalele și procedurile menționate la alineatul (3) cuprind:

- (a) elaborarea de politici, controale și proceduri interne, inclusiv practici model de gestionare a riscurilor, precauția privind clientela, raportarea, păstrarea evidențelor, controlul intern, managementul conformității inclusiv, atunci când este cazul având în vedere dimensiunea și natura activității, numirea în funcție a unui responsabil de conformitate la nivelul conducerii și procesul de verificare a angajaților;
- (b) atunci când este cazul având în vedere dimensiunea și natura activității, o funcție de audit independent în scopul testării politicilor, controalelor și procedurilor interne menționate la litera (a).

(5) Statele membre impun entităților obligate să obțină aprobarea conducerii de rang superior pentru politicile, controalele și procedurile instituite și să monitorizeze și să consolideze măsurile adoptate, după caz.

▼B*SECȚIUNEA 3**Politica privind țările terțe**Articolul 9*

(1) Jurisdicțiile țărilor terțe care au deficiențe strategice în regimurile lor naționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, care prezintă pericole semnificative pentru sistemul financiar al Uniunii (denumite în continuare „țări terțe cu grad înalt de risc”), sunt identificate în scopul de a proteja buna funcționare a pieței interne.

▼M1

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a identifica țările terțe cu grad înalt de risc, ținând seama de deficiențele strategice legate în special de:

- (a) cadrul juridic și instituțional al țării terțe în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în special:
 - (i) incriminarea spălării banilor și a finanțării terorismului;
 - (ii) măsurile de precauție privind clientela;
 - (iii) cerințele legate de păstrarea evidențelor;
 - (iv) cerințele de raportare a tranzacțiilor suspecte;
 - (v) disponibilitatea pentru autoritățile competente a unor informații exacte și prompte privind beneficiarii reali ai persoanelor și construcțiilor juridice;
- (b) competențele și procedurile de care dispun autoritățile competente din țara terță pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv sancțiunile suficient de eficace, proporționale și disuasive, precum și practicile țării terțe în ceea ce privește cooperarea și schimbul de informații cu autoritățile competente din statele membre;
- (c) eficacitatea sistemului din țara terță de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în ceea ce privește abordarea riscurilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

▼B

(3) Actele delegate menționate la alineatul (2) se adoptă în termen de o lună de la identificarea deficiențelor strategice menționate la respectivul alineat.

▼M1

(4) Atunci când elaborează actele delegate menționate la alineatul (2), Comisia ia în considerare evaluări, analize sau rapoarte relevante elaborate de organizații internaționale și de organisme de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului.

▼B

CAPITOLUL II
PRECAUȚIA PRIVIND CLIENTELA

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Articolul 10

▼M1

(1) Statele membre interzic instituțiilor lor de credit și instituțiilor financiare deținerea de conturi anonime, de carnete de economii anonime sau de casete de valori anonime. Statele membre impun în toate cazurile ca titularii și beneficiarii conturilor anonime, ai carnetelor de economii anonime sau ai casetelor de valori anonime existente să fie supuși măsurilor de precauție privind clientela până la 10 ianuarie 2019 și, în orice caz, înainte ca respectivele conturi, carnete de economii sau casete de valori să fie folosite în vreun fel.

▼B

(2) Statele membre iau măsuri de prevenire a utilizării abuzive a acțiunilor la purtător și a warantelor pe acțiuni la purtător.

Articolul 11

Statele membre se asigură că entitățile obligate aplică măsuri de precauție privind clientela în următoarele cazuri:

- (a) la stabilirea unei relații de afaceri;
- (b) atunci când efectuează o tranzacție ocazională:
 - (i) în valoare de cel puțin 15 000 EUR, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele; sau
 - (ii) care constituie un transfer de fonduri astfel cum este definit în articolul 3 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ în valoare de peste 1 000 EUR;
- (c) în cazul persoanelor care comercializează bunuri, atunci când efectuează tranzacții ocazionale în numerar în valoare de cel puțin 10 000 EUR, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele;
- (d) în cazul furnizorilor de servicii de jocuri de noroc, în momentul colectării câștigurilor, în momentul punerii unei mize ori în ambele cazuri atunci când efectuează tranzacții în valoare de cel puțin 2 000 EUR, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

- (e) atunci când există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, independent de orice derogare, exceptare sau prag;
- (f) atunci când există îndoieli privind veridicitatea sau suficiența datelor de identificare a clientului obținute anterior.

Articolul 12

(1) Prin derogare de la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) și de la articolul 14, pe baza unei evaluări corespunzătoare a riscurilor care să demonstreze existența unui risc scăzut, statele membre pot permite entităților obligate să nu aplice anumite măsuri de precauție privind clientela cu privire la moneda electronică în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare de atenuare a riscurilor:

▼M1

- (a) instrumentul de plată nu este reîncărcabil sau are o limită maximă de 150 EUR pentru operațiunile de plăți lunare, care poate fi utilizată numai în statul membru respectiv;
- (b) suma maximă depozitată electronic nu depășește 150 EUR;

▼B

- (c) instrumentul de plată este utilizat exclusiv pentru a achiziționa bunuri sau servicii;
- (d) instrumentul de plată nu poate fi finanțat cu monedă electronică anonimă;
- (e) emitentul efectuează o monitorizare suficientă a tranzacțiilor sau a relației de afaceri pentru a permite depistarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

▼M1

(2) Statele membre se asigură că derogarea prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol nu este aplicabilă în cazul răscumpărării în numerar sau al retragerii în numerar a valorii monetare a monedei electronice în cazul în care suma răscumpărată depășește 50 EUR sau în cazul tranzacțiilor de plată la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 6 din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, în cazul în care suma plătită depășește 50 EUR pe operațiune.

(3) Statele membre se asigură că instituțiile de credit și instituțiile financiare care prestează servicii de acceptare a operațiunilor de plată acceptă plățile efectuate cu carduri preplătite anonime emise în țări terțe doar în cazul în care astfel de carduri îndeplinesc cerințe echivalente cu cele prevăzute la alineatele (1) și (2).

Statele membre pot decide să nu accepte pe teritoriul lor plăți efectuate prin utilizarea de carduri preplătite anonime.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

▼B*Articolul 13*

- (1) Măsurile de precauție privind clientela cuprind:

▼M1

- (a) identificarea clientului și verificarea identității clientului pe baza documentelor, a datelor sau a informațiilor obținute dintr-o sursă sigură și independentă, inclusiv, dacă sunt disponibile, a mijloacelor de identificare electronică, a serviciilor de încredere relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sau a oricărui alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de autoritățile naționale relevante;

▼B

- (b) identificarea beneficiarului real și adoptarea unor măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea acestuia, astfel încât entitatea obligată să aibă certitudinea că știe cine este beneficiarul real, inclusiv, în ceea ce privește persoanele juridice, fiduciile, societățile, fundațiile și construcțiile juridice similare, adoptarea unor măsuri rezonabile pentru a înțelege structura de proprietate și de control a clientului.

► **M1** În cazul în care beneficiarul real identificat ocupă o funcție de conducere de rang superior, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (6) litera (a) punctul (ii), entitățile obligate iau toate măsurile rezonabile necesare pentru a verifica identitatea persoanei fizice care ocupă funcția de conducere de rang superior și țin evidența măsurilor luate și a eventualelor dificultăți întâmpinate în timpul procesului de verificare; ◀

- (c) evaluarea și, după caz, obținerea de informații privind scopul și natura dorită a relației de afaceri;
- (d) realizarea unei monitorizări continue a relației de afaceri, inclusiv examinarea tranzacțiilor încheiate pe toată durata relației respective, pentru a asigura că tranzacțiile realizate sunt conforme cu informațiile entității obligate referitoare la client, la profilul activității și la profilul riscului, inclusiv, după caz, la sursa fondurilor, precum și că documentele, datele sau informațiile deținute sunt actualizate.

La aplicarea măsurilor menționate la literele (a) și (b) din primul paragraf, entitățile obligate verifică, de asemenea, dacă o persoană care pretinde că acționează în numele clientului este autorizată în acest sens și identifică și verifică identitatea persoanei respective.

- (2) Statele membre se asigură că entitățile obligate aplică fiecare dintre cerințele de precauție privind clientela prevăzute la alineatul (1). Cu toate acestea, entitățile obligate pot stabili amplexarea măsurilor respective în funcție de risc.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

▼B

(3) Statele membre impun entităților obligate să ia în considerare cel puțin variabilele prevăzute în anexa I atunci când evaluează riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

(4) Statele membre se asigură că entitățile obligate pot demonstra autorităților competente sau organismelor de autoreglementare că măsurile sunt corespunzătoare din punctul de vedere al riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care au fost identificate.

(5) În cazul asigurărilor de viață sau al altor tipuri de asigurări legate de investiții, statele membre se asigură că, în plus față de măsurile de precauție privind clientela impuse în ceea ce privește clientul și beneficiarul real, instituțiile de credit și instituțiile financiare aplică următoarele măsuri de precauție privind clientela în cazul beneficiarilor de polițe de asigurare de viață și de alte polițe de asigurare legate de investiții, de îndată ce beneficiarii sunt identificați sau desemnați:

- (a) în cazul beneficiarilor care sunt persoane sau construcții juridice identificate după nume, consemnarea numelui persoanei;
- (b) în cazul beneficiarilor desemnați după caracteristici sau categorie ori prin alte mijloace, obținerea unor informații suficiente privind beneficiarii respectivi, astfel încât instituția de credit sau instituția financiară să fie sigură că, la momentul plății, va fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului.

În cazurile menționate la literele (a) și (b) din primul paragraf, verificarea identității beneficiarilor are loc la momentul plății. În caz de atribuire, totală sau parțială, a unei asigurări de viață sau a unui alt tip de asigurare legată de investiții către un terț, instituțiile de credit și instituțiile financiare care au cunoștință de atribuirea respectivă identifică beneficiarul real la momentul atribuirii către persoana fizică sau juridică sau către construcția juridică care primește, pentru beneficiul propriu, valoarea poliței cedate.

(6) În cazul beneficiarilor de fiducii sau de construcții juridice similare care sunt desemnați în funcție de caracteristici particulare sau de categorie, o entitate obligată obține informații suficiente cu privire la beneficiar, astfel încât să se asigure că va fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului la momentul plății sau al exercitării de către beneficiar a drepturilor sale dobândite.

Articolul 14

(1) Statele membre impun ca verificarea identității clientului și a beneficiarului real să aibă loc înainte de stabilirea unei relații de afaceri sau de desfășurarea tranzacției. ► **M1** Ori de câte ori încep o nouă relație de afaceri cu o entitate corporativă sau o altă entitate juridică, cu o fiducie sau cu o construcție juridică cu o structură sau funcții similare fiduciilor (denumită în continuare „construcție juridică similară”) care sunt supuse obligației înregistrării informațiilor privind beneficiarul real în temeiul articolelor 30 sau 31, entitățile obligate obțin o dovadă a înregistrării sau un extras din registru. ◀

▼B

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot permite ca verificarea identității clientului și a beneficiarului real să se realizeze în timpul constituirii unei relații de afaceri, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a nu întrerupe practicile comerciale normale și în cazul în care riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului este redus. În astfel de situații, procedurile respective se realizează cât mai curând posibil după contactul inițial.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot permite deschiderea unui cont la o instituție de credit sau o instituție financiară, inclusiv conturi care permit tranzacții cu valori mobiliare, cu condiția să fie aplicate garanții corespunzătoare care să asigure realizarea tranzacțiilor de către client sau în numele clientului numai după respectarea în totalitate a cerințelor de precauție privind clientela prevăzute la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b).

(4) Statele membre impun ca, în cazul în care nu este în măsură să respecte cerințele de precauție privind clientela stabilite la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) sau (c), entitatea obligată să nu realizeze nicio tranzacție printr-un cont bancar, să nu stabilească nicio relație de afaceri și să nu realizeze nicio tranzacție, precum și să înceteze relația de afaceri și să aibă în vedere transmiterea către unitatea de informații financiare a unui raport privind tranzacții suspecte în legătură cu clientul, în conformitate cu articolul 33.

Statele membre nu aplică primul paragraf notarilor, altor persoane care exercită profesii juridice liberale, auditorilor, experților contabili externi și consilierilor fiscali numai în măsura în care aceștia evaluează situația juridică a clientului sau îndeplinesc sarcina de apărare sau de reprezentare a clientului în proceduri judiciare sau referitor la acestea, inclusiv de consiliere privind inițierea sau evitarea acestor proceduri.

▼M1

(5) Statele membre solicită ca entitățile obligate să aplice măsurile de precauție privind clientela nu numai tuturor clienților noi, ci și, atunci când este cazul, clienților existenți, în funcție de risc sau atunci când circumstanțele relevante privind clientul se schimbă sau în cazul în care entitatea obligată are în cursul anului calendaristic relevant datoria legală de a contacta clientul pentru a examina toate informațiile relevante referitoare la beneficiarul (beneficiarii) real (reali), sau dacă entitatea obligată are această obligație în temeiul Directivei 2011/16/UE a Consiliului ⁽¹⁾.

▼B*SECȚIUNEA 2**Precauția simplificată privind clientela**Articolul 15*

(1) În cazul în care un stat membru sau o entitate obligată identifică domenii cu risc redus, statul membru respectiv poate permite entităților obligate să aplice măsuri de precauție simplificată privind clientela.

⁽¹⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

▼B

(2) Înainte de a aplica măsuri de precauție simplificată privind clientela, entitățile obligate se asigură că relația de afaceri sau tranzacția prezintă un grad de risc redus.

(3) Statele membre se asigură că entitățile obligate efectuează o monitorizare suficientă a tranzacțiilor și a relațiilor de afaceri, pentru a permite depistarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

Articolul 16

La evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului legate de tipuri de clienți, zone geografice, precum și de anumite produse, servicii, tranzacții sau canale de distribuție, statele membre și entitățile obligate iau în considerare cel puțin factorii caracteristici situațiilor cu un risc potențial redus prevăzuți în anexa II.

Articolul 17

Până la 26 iunie 2017, AES emit orientări adresate autorităților competente și instituțiilor de credit și instituțiilor financiare, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 cu privire la factorii de risc care trebuie luați în considerare sau măsurile care trebuie adoptate în situațiile în care sunt adecvate măsuri de precauție simplificate privind clientela. Se ține cont în special de natura și dimensiunea activității și, în măsura în care este adecvat și proporțional, se prevăd măsuri specifice.

*SECȚIUNEA 3****Precauția sporită privind clientela****Articolul 18*

(1) ►**M1** În cazurile menționate la articolele 18a-24, precum și în alte cazuri de risc crescut identificate de statele membre sau de entitățile obligate, statele membre solicită entităților obligate să aplice măsuri de precauție sporită privind clientela pentru a gestiona și a atenua riscurile respective în mod corespunzător. ◀

Măsurile de precauție sporită privind clientela nu trebuie să fie aplicate automat în ceea ce privește sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară ale entităților obligate stabilite în Uniune care sunt situate în țări terțe cu grad înalt de risc, în cazul în care aceste sucursale și filiale deținute în proporție majoritară respectă integral politicile și procedurile aplicabile la nivelul grupului, în conformitate cu articolul 45. Statele membre se asigură că entitățile obligate tratează respectivele cazuri utilizând o abordare bazată pe risc.

▼M1

(2) Statele membre impun entităților obligate să examineze, în măsura în care este posibil în mod rezonabil, contextul și scopul tuturor tranzacțiilor care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:

▼ M1

- (i) sunt tranzacții complexe;
- (ii) sunt tranzacții cu valori neobișnuit de mari;
- (iii) sunt efectuate în cadrul unui tipar neobișnuit;
- (iv) nu au un scop economic sau legal evident.

În special, entitățile obligate cresc gradul și natura monitorizării relației de afaceri în scopul de a stabili dacă respectivele tranzacții sau activități par suspecte.

▼ B

(3) La evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, statele membre și entitățile obligate iau în considerare cel puțin factorii caracteristici situațiilor cu risc potențial mărit, prevăzuți în anexa III.

(4) Până la 26 iunie 2017, AES emit orientări adresate autorităților competente și instituțiilor de credit și instituțiilor financiare, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010, cu privire la factorii de risc care trebuie luați în considerare sau măsurile care trebuie adoptate în situațiile în care sunt adecvate măsuri de precauție sporită privind clientela. Se ține cont în special de natura și dimensiunea activității și, în măsura în care este adecvat și proporțional, se prevăd măsuri specifice.

▼ M1*Articolul 18a*

(1) În ceea ce privește relațiile de afaceri sau tranzacțiile care implică țări terțe cu grad înalt de risc identificate în temeiul articolului 9 alineatul (2), statele membre impun entităților obligate să aplice următoarele măsuri de precauție sporită privind clientela:

- (a) obținerea de informații suplimentare privind clientul și beneficiarul real (beneficiarii reali);
- (b) obținerea de informații suplimentare privind natura avută în vedere a relației de afaceri;
- (c) obținerea de informații privind sursa fondurilor și sursa averii clientului și a beneficiarului real (beneficiarilor reali);
- (d) obținerea de informații privind justificarea tranzacțiilor avute în vedere sau realizate;
- (e) obținerea aprobării conducerii de rang superior pentru stabilirea sau continuarea relației de afaceri;
- (f) realizarea unei monitorizări sporite a relației de afaceri, prin creșterea numărului și frecvenței controalelor aplicate și prin selectarea tipurilor de tranzacții care necesită o examinare suplimentară.

▼ **M1**

Statele membre pot impune entităților obligate să se asigure, dacă este cazul, ca prima plată să fie efectuată printr-un cont deschis în numele clientului la o instituție de credit supusă unor standarde de precauție privind clientela care nu sunt mai puțin stringente decât cele prevăzute în prezenta directivă.

(2) În plus față de măsurile prevăzute la alineatul (1) și în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii, statele membre impun entităților obligate să aplice, după caz, una sau mai multe măsuri de atenuare suplimentare persoanelor fizice sau juridice care desfășoară tranzacții ce implică țări terțe cu grad înalt de risc identificate în temeiul articolului 9 alineatul (2). Măsurile respective constau într-una sau mai multe din acțiunile următoare:

- (a) aplicarea unor elemente suplimentare de măsuri de precauție sporită;
- (b) introducerea unor mecanisme relevante de raportare sporită sau raportarea sistematică a tranzacțiilor financiare;
- (c) limitarea relațiilor de afaceri sau a tranzacțiilor cu persoane fizice sau cu entități juridice din țări terțe identificate ca țări cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2).

(3) În plus față de măsurile prevăzute la alineatul (1), statele membre aplică, după caz, una sau mai multe dintre următoarele măsuri în ceea ce privește țările terțe cu grad înalt de risc identificate în temeiul articolului 9 alineatul (2), cu respectarea obligațiilor internaționale ale Uniunii:

- (a) refuzul stabilirii unor filiale, sucursale sau reprezentanțe ale entităților obligate din țara în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că entitatea obligată relevantă provine dintr-o țară care nu dispune de regimuri adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
- (b) interzicerea stabilirii de către entitățile obligate a unor sucursale sau reprezentanțe în țara în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că sucursala sau reprezentanța respectivă s-ar afla într-o țară care nu dispune de regimuri adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
- (c) impunerea unor cerințe sporite de supraveghere sau de audit extern pentru sucursalele și filialele entităților obligate situate în țara în cauză;
- (d) impunerea unor cerințe sporite de audit extern pentru grupurile financiare în ceea ce privește oricare dintre sucursalele și filialele lor situate în țara în cauză;
- (e) impunerea obligației instituțiilor de credit și financiare de a revizui și de a modifica sau, dacă este necesar, de a înceta relațiile de corespondență cu instituțiile respondente din țara în cauză.

(4) Atunci când adoptă sau când aplică măsurile prevăzute la alineatele (2) și (3), statele membre iau în considerare, după caz, evaluările sau rapoartele relevante elaborate de organizații internaționale și de organisme de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, în ceea ce privește riscurile prezentate de anumite țări terțe.

▼ M1

(5) Statele membre transmit o notificare Comisiei înainte de adoptarea sau de aplicarea măsurilor prevăzute la alineatele (2) și (3).

▼ B*Articolul 19***▼ M1**

În ceea ce privește relațiile transfrontaliere de corespondență implicând executarea de plăți cu instituții responsabile din țări terțe, statele membre impun următoarele obligații instituțiilor lor de credit și instituțiilor financiare atunci când se angajează într-o relație de afaceri, în plus față de măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 13:

▼ B

- (a) să culeagă informații suficiente despre o instituție respondentă pentru a înțelege pe deplin natura activității acesteia și pentru a stabili, din informațiile disponibile public, reputația instituției și calitatea supravegherii;
- (b) să evalueze controalele efectuate de instituția respondentă cu privire la spălarea banilor și finanțarea terorismului;
- (c) să obțină aprobarea conducerii de rang superior înainte de stabilirea unor noi relații de corespondență;
- (d) să stabilească în scris responsabilitățile fiecărei instituții;
- (e) în ceea ce privește conturile corespondente de transfer, să se asigure că instituția respondentă a verificat identitatea clienților care au acces direct la conturile instituției corespondente, a aplicat continuu măsuri de precauție privind clientela cu privire la acești clienți și este în măsură să furnizeze instituției corespondente, la cerere, date relevante referitoare la precauția privind clientela.

Articolul 20

În ceea ce privește tranzacțiile sau relațiile de afaceri cu persoane expuse politic, statele membre impun entităților obligate, în plus față de măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 13:

- (a) să dispună de sisteme adecvate de gestionare a riscurilor, inclusiv de proceduri bazate pe evaluarea riscurilor, pentru a stabili dacă un client sau beneficiarul real al unui client este o persoană expusă politic;
- (b) să aplice următoarele măsuri în cazul relațiilor de afaceri cu persoane expuse politic:
 - (i) să obțină aprobarea conducerii de rang superior pentru stabilirea sau continuarea relațiilor de afaceri cu astfel de persoane;
 - (ii) să adopte măsuri adecvate pentru a stabili sursa patrimoniului și sursa fondurilor implicate în relații de afaceri sau în tranzacții cu astfel de persoane;
 - (iii) să efectueze în mod permanent o monitorizare sporită a respectivelor relații de afaceri.

▼ M1*Articolul 20a*

(1) Fiecare stat membru emite și actualizează o listă cu funcțiile exacte care, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative interne, sunt considerate funcții publice importante în sensul articolului 3 punctul 9. Statele membre solicită fiecărei organizații internaționale acreditate pe teritoriul lor să emită și să actualizeze o listă cu funcțiile publice importante din cadrul respectivei organizații internaționale în sensul articolului 3 punctul 9. Listele respective se trimit Comisiei și pot fi făcute publice.

(2) Comisia elaborează și actualizează lista cu funcțiile exacte care se califică drept funcții publice importante la nivelul instituțiilor și organelor Uniunii. Această listă include, de asemenea, orice funcție care poate fi încredințată unor reprezentanți ai țărilor terțe și ai organizațiilor internaționale acreditate la nivelul Uniunii.

(3) Comisia elaborează, pe baza listelor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, o listă unică a tuturor funcțiilor publice importante în sensul articolului 3 punctul 9. Această listă unică este făcută publică.

(4) Funcții incluse în lista menționată la alineatul (3) din prezentul articol sunt tratate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 41 alineatul (2).

▼ B*Articolul 21*

Statele membre impun entităților obligate să ia măsuri rezonabile pentru a stabili dacă beneficiarii unei polițe de asigurare de viață sau ai unei alte polițe de asigurare legate de investiții și/sau, după caz, beneficiarul real al beneficiarului sunt persoane expuse politic. Măsurile respective se adoptă cel mai târziu la momentul plății sau la momentul atribuirii, totale sau parțiale, a poliței. În cazul în care s-au identificat riscuri mărite, statele membre impun entităților obligate, în plus față de aplicarea măsurilor de precauție privind clientela prevăzute la articolul 13:

- (a) să informeze conducerea de rang superior înainte de plata veniturilor corespunzătoare poliței de asigurare;
- (b) să efectueze o examinare sporită a întregii relații de afaceri cu asiguratul.

Articolul 22

În cazul în care o persoană expusă politic a încetat să fie însărcinată cu o funcție publică importantă de către un stat membru sau o țară terță sau cu o funcție publică importantă de către o organizație internațională, entităților obligate li se impune cel puțin pentru 12 luni să ia în considerare riscul pe care persoana respectivă îl prezintă în continuare și să aplice măsuri corespunzătoare, în funcție de risc, până în momentul în care se consideră că persoana nu mai prezintă niciun risc specific persoanelor expuse politic.

Articolul 23

Măsurile prevăzute la articolele 20 și 21 se aplică, de asemenea, membrilor de familie sau persoanelor cunoscute ca fiind asociați apropiați ai unor astfel de persoane expuse politic.

Articolul 24

Statele membre interzic instituțiilor de credit și instituțiilor financiare să stabilească sau să continue o relație de corespondență cu o bancă fictivă. Statele membre impun instituțiilor respective să ia măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că nu inițiază sau nu continuă relații de corespondență cu o instituție de credit sau o instituție financiară despre care se știe că permite unei bănci fictive să îi utilizeze conturile.

SECȚIUNEA 4

Execuția de către terți

Articolul 25

Statele membre pot permite entităților obligate să recurgă la terți pentru a îndeplini cerințele de precauție privind clientela prevăzute la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c). Cu toate acestea, responsabilitatea finală pentru îndeplinirea cerințelor respective revine în continuare entității obligate care apelează la terț.

Articolul 26

(1) În sensul prezentei secțiuni, „terți” înseamnă entități obligate enumerate la articolul 2, organizațiile membre sau federațiile entităților obligate respective sau alte instituții sau persoane situate într-un stat membru sau într-o țară terță care:

- (a) aplică cerințe de precauție privind clientela și cerințe de păstrare a evidențelor care sunt conforme cu cele prevăzute în prezenta directivă; și
- (b) le este supravegheată conformitatea cu cerințele prezentei directive într-un mod conform cu secțiunea 2 din capitolul VI.

(2) Statele membre interzic entităților obligate să recurgă la terți stabiliți în țări terțe cu grad înalt de risc. Statele membre pot excepta sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară ale entităților obligate stabilite în Uniune de la interdicția respectivă în cazul în care aceste sucursale și filiale deținute în proporție majoritară respectă integral politicile și procedurile aplicabile la nivelul grupului, în conformitate cu articolul 45.

Articolul 27

(1) Statele membre se asigură că entitățile obligate obțin de la terțul la care au recurs informațiile necesare privind cerințele de precauție privind clientela prevăzute la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c).

▼ **M1**

(2) Statele membre se asigură că entitățile obligate la care este trimis clientul iau măsuri adecvate pentru a asigura faptul că partea terță furnizează de îndată, la cerere, copii relevante ale datelor de identificare și de verificare, inclusiv, atunci când sunt disponibile, datele obținute prin mijloacele de identificare electronică, serviciile de încredere relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014, sau orice alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de autoritățile naționale relevante.

▼ **B***Articolul 28*

Statele membre se asigură că autoritatea competentă din statul membru de origine (în cazul politicilor și procedurilor la nivel de grup) și autoritatea competentă din statul membru gazdă (în cazul sucursalelor și filialelor) pot considera că o entitate obligată respectă dispozițiile adoptate în temeiul articolelor 26 și 27 prin programul său de grup, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) entitatea obligată se bazează pe informațiile furnizate de către un terț care face parte din același grup;
- (b) grupul aplică măsuri de precauție privind clientela, norme privind păstrarea evidențelor și programe de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului conforme cu prezenta directivă, sau norme echivalente;
- (c) punerea în aplicare efectivă a cerințelor menționate la litera (b) este supravegheată la nivel de grup de către o autoritate competentă din statul membru de origine sau din țara terță.

Articolul 29

Prezenta secțiune nu se aplică în relațiile de externalizare sau de reprezentare în care, pe baza unei dispoziții contractuale, furnizorul serviciilor de externalizare sau agentul trebuie considerat parte a entității obligate.

CAPITOLUL III

INFORMAȚII PRIVIND BENEFICIARUL REAL

Articolul 30

(1) ► **M1** Statele membre se asigură că entităților corporative și altor entități juridice înregistrate pe teritoriul lor li se solicită să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real, inclusiv detaliile intereselor generatoare de beneficii deținute. Statele membre se asigură că nerespectarea prezentului articol este supusă unor măsuri sau sancțiuni eficace, proporționale și disuasive. ◀

Statele membre se asigură că aceste entități au obligația de a furniza entităților obligate, pe lângă informațiile privind proprietarul lor de drept, informații privind beneficiarul real, atunci când entitățile obligate iau măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul II.

▼ M1

Statele membre solicită ca beneficiarii reali ai entităților corporative sau ai altor entități juridice, inclusiv prin deținerea de acțiuni, de drepturi de vot, de participații în capitalurile proprii, de acțiuni la purtător sau exercitarea controlului prin alte mijloace, să furnizeze respectivelor entități toate informațiile necesare entităților corporative sau altor entități juridice pentru a îndeplini cerințele prevăzute la primul paragraf.

▼ B

(2) Statele membre solicită ca informațiile menționate la alineatul (1) să poată fi accesate în timp util de către autoritățile competente și de către unitățile de informații financiare.

(3) Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) sunt păstrate într-un registru central în fiecare stat membru, de exemplu un registru comercial, un registru al societăților, astfel cum sunt menționate la articolul 3 din Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, sau un registru public. Statele membre informează Comisia cu privire la caracteristicile respectivelor mecanisme naționale. Informațiile privind beneficiarii reali conținute în această bază de date pot fi colectate în conformitate cu sistemele naționale.

▼ M1

(4) Statele membre solicită ca informațiile păstrate în registrul central menționat la alineatul (3) să fie adecvate, corecte și actualizate și introduc mecanisme în acest sens. Astfel de mecanisme includ solicitarea ca entitățile obligate și, dacă este cazul și în măsura în care această cerință nu interferează nejustificat cu funcțiile lor, autoritățile competente să raporteze orice discrepanțe între informațiile disponibile în registrele centrale privind beneficiarii reali și informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin. În caz de discrepanțe raportate, statele membre se asigură că sunt luate măsurile corespunzătoare pentru a le soluționa în timp util și, dacă este cazul, că o mențiune specifică este inclusă între timp în registrul central.

(5) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarul real sunt accesibile în toate cazurile:

- (a) autorităților competente și unităților de informații financiare, fără nicio restricție;
- (b) entităților obligate, în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela, în conformitate cu capitolul II;
- (c) oricărui membru al publicului larg.

Persoanele menționate la litera (c) au drept de acces cel puțin la numele, luna și anul nașterii, țara de reședință și naționalitatea beneficiarului real, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut.

Statele membre pot, în condiții care urmează să fie stabilite în dreptul intern, să prevadă accesul la informații suplimentare care să permită identificarea beneficiarului real. Informațiile suplimentare includ cel puțin data nașterii sau datele de contact, în conformitate cu normele de protecție a datelor.

⁽¹⁾ Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 48 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților (JO L 258, 1.10.2009, p. 11).

▼ M1

(5a) Statele membre pot decide să permită accesul la informațiile păstrate în registrele lor naționale menționate la alineatul (3), cu condiția înregistrării online și a plății unei taxe, care nu trebuie să depășească costurile administrative asociate punerii la dispoziție a informațiilor, inclusiv costurile de întreținere și dezvoltare a registrului.

(6) Statele membre asigură accesul prompt și nerestricționat al autorităților competente și al unităților de informații financiare la toate informațiile păstrate în registrul central menționat la alineatul (3), fără a alerta entitatea în cauză. De asemenea, statele membre permit accesul prompt al entităților obligate atunci când aplică măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul II.

Autoritățile competente cărora li se acordă accesul la registrul central menționat la alineatul (3) sunt autoritățile publice cu responsabilități în domeniul combaterii spălării banilor sau al finanțării terorismului, precum și autoritățile fiscale, autoritățile de supraveghere a entităților obligate și autoritățile care au funcția de investigare sau de urmărire penală a cazurilor de spălare a banilor, a infracțiunilor principale asociate și a cazurilor de finanțare a terorismului, precum și funcția de urmărire și de punere sub sechestru sau de înghețare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni.

(7) Statele membre se asigură că autoritățile competente și unitățile de informații financiare sunt în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatele (1) și (3) autorităților competente și unităților de informații financiare din alte state membre în timp util și în mod gratuit.

▼ B

(8) Statele membre solicită ca entitățile obligate să nu se bazeze exclusiv pe registrul central menționat la alineatul (3) pentru a-și îndeplini cerințele referitoare la precauția privind clientela în conformitate cu capitolul II. Aceste cerințe sunt îndeplinite prin utilizarea unei abordări bazate pe riscuri.

▼ M1

(9) În circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în dreptul intern, în cazul în care accesul menționat la alineatul (5) primul paragraf literele (b) și (c) ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau în stare de incapacitate juridică, statele membre pot prevedea o excepție de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz. Statele membre se asigură că aceste excepții sunt acordate pe baza unei evaluări detaliate a caracterului excepțional al circumstanțelor. Dreptul la o cale de atac administrativă a deciziei de exceptare și la o cale de atac judiciară eficientă este garantat. Un stat membru care acordă excepții publice date statistice anuale privind numărul excepțiilor acordate și motivele declarate și raportează datele Comisiei.

Excepțiile acordate în temeiul primului paragraf din prezentul alineat nu se aplică instituțiilor de credit și instituțiilor financiare sau entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (b) care sunt funcționari publici.

▼ M1

(10) Statele membre se asigură că registrele centrale menționate la alineatul (3) din prezentul articol sunt interconectate prin intermediul platformei centrale europene instituite prin articolul 22 alineatul (1) din Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Conectarea registrelor centrale ale statelor membre la platformă se face în conformitate cu specificațiile tehnice și cu procedurile stabilite de actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 24 din Directiva (UE) 2017/1132 și cu articolul 31a din prezenta directivă.

Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt disponibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor stabilit de articolul 22 alineatul (1) din Directiva (UE) 2017/1132, în conformitate cu dreptul intern al statelor membre prin care se pun în aplicare alineatele (5), (5a) și (6) din prezentul articol.

Informațiile menționate la alineatul (1) sunt disponibile prin intermediul registrelor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor timp de minimum cinci ani și maximum 10 ani după ce entitatea corporativă sau altă entitate juridică a fost radiată din registru. Statele membre cooperează între ele și cu Comisia în scopul punerii în aplicare a diferitelor tipuri de acces în conformitate cu prezentul articol.

▼ B*Articolul 31***▼ M1**

(1) Statele membre se asigură că prezentul articol se aplică fiduciilor și altor tipuri de construcții juridice similare, cum ar fi, printre altele, anumite tipuri de instrumente Treuhand sau fideicomiso atunci când acestea au o structură sau funcții similare fiduciilor. Statele membre identifică caracteristicile pentru a determina cazurile în care construcțiile juridice au o structură sau funcții similare fiduciilor în ceea ce privește astfel de construcții juridice ce operează în temeiul dreptului lor intern.

Fiecare stat membru impune ca fiduciarul oricărei fiducii exprese administrate în statul membru respectiv să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate privind beneficiarul real al fiduciei. Aceste informații includ identitatea:

- (a) constitutorului (constitutorilor);
- (b) fiduciarului (fiduciarilor);
- (c) protectorului (protectorilor) (dacă există);
- (d) beneficiarilor sau categoriei de beneficiari;
- (e) oricărei alte persoane fizice care exercită un control efectiv asupra fiduciei.

Statele membre se asigură că nerespectarea prezentului articol este supusă unor măsuri sau sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO L 169, 30.6.2017, p. 46).

▼ M1

(2) Statele membre se asigură că fiduciarul sau persoanele ce dețin poziții echivalente în cadrul construcțiilor juridice similare astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol, dezvăluie statutul pe care îl au și furnizează în timp util entităților obligate informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol atunci când, în calitate de fiduciar sau persoane ce dețin poziții echivalente în cadrul construcțiilor juridice similare, aceștia stabilesc o relație de afaceri sau efectuează o tranzacție ocazională cu o valoare care depășește pragul prevăzut la articolul 11 literele (b), (c) și (d).

▼ B

(3) Statele membre solicită ca informațiile menționate la alineatul (1) să poată fi accesate în timp util de către autoritățile competente și de către unitățile de informații financiare.

▼ M1

(3a) Statele membre solicită ca informațiile privind beneficiarii reali ai fiduciilor exprese și ai construcțiilor juridice similare astfel cum se menționează la alineatul (1) să fie păstrate într-un registru central al beneficiarilor reali instituit de statul membru în care își are sediul sau reședința fiduciarul fiduciei sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară.

În cazul în care sediul sau locul de reședință al fiduciarului unei fiducii sau al persoanei care deține o poziție echivalentă în construcția juridică similară se află în afara Uniunii, informațiile menționate la alineatul (1) sunt păstrate într-un registru central instituit de statul membru în care fiduciarul fiduciei sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară se angajează într-o relație de afaceri sau achiziționează bunuri imobiliare în numele fiduciei sau al construcției juridice similare.

În cazul în care fiduciarul unei fiducii sau persoanele care dețin poziții echivalente într-o construcție juridică similară sunt stabiliți sau își au reședința în state membre diferite sau în cazul în care fiduciarul fiduciei sau persoana care deține o poziție echivalentă în construcția juridică similară se angajează în relații de afaceri multiple în numele fiduciei sau al construcției juridice similare în diferite state membre, un certificat de dovadă a înregistrării sau un extras al informațiilor privind beneficiarii reali păstrate într-un registru de unul dintre statele membre pot fi considerate suficiente pentru a considera îndeplinită obligația de înregistrare.

(4) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarul real al unei fiducii sau al unei construcții juridice similare sunt accesibile în toate cazurile:

- (a) autorităților competente și unităților de informații financiare, fără nicio restricție;
- (b) entităților obligate, în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela, în conformitate cu capitolul II;
- (c) oricărei persoane fizice sau juridice care poate demonstra un interes legitim.
- (d) oricărei persoane fizice sau juridice care înaintează o cerere scrisă în ceea ce privește o fiducie sau o construcție juridică similară care deține o participație care asigură controlul în orice entitate corporativă sau altă entitate juridică, altele decât cele menționate la articolul 30 alineatul (1), în mod direct sau indirect, inclusiv prin acțiuni la purtător sau prin control exercitat prin alte mijloace.

▼ M1

Informațiile accesibile persoanelor fizice sau juridice menționate la literale (c) și (d) din primul paragraf constau din numele, luna și anul nașterii, țara de reședință și naționalitatea beneficiarului real, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut.

Statele membre pot, în condiții care urmează să fie stabilite în dreptul intern, să prevadă accesul la informații suplimentare care să permită identificarea beneficiarului real. Informațiile suplimentare respective includ cel puțin data nașterii sau datele de contact, în conformitate cu normele de protecție a datelor. Statele membre pot permite accesul mai larg la informațiile păstrate în registru, în conformitate cu dreptul lor intern.

Autoritățile competente cărora li se acordă accesul la registrul central menționat la alineatul (3a) sunt autoritățile publice cu responsabilități în domeniul combaterii spălării banilor sau al finanțării terorismului, precum și autoritățile fiscale, autoritățile de supraveghere a entităților obligate și autoritățile care au funcția de investigare sau de urmărire penală a cazurilor de spălare a banilor, a infracțiunilor principale asociate și a cazurilor de finanțare a terorismului, precum și funcția de urmărire și de punere sub sechestru sau de înghețare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni.

(4a) Statele membre pot decide să permită accesul la informațiile păstrate în registrele lor naționale menționate la alineatul (3a), cu condiția înregistrării online și a plății unei taxe, care nu trebuie să depășească costurile administrative asociate punerii la dispoziție a informațiilor, inclusiv costurile de întreținere și dezvoltare a registrului.

(5) Statele membre solicită ca informațiile păstrate în registrul central menționat la alineatul (3a) să fie adecvate, corecte și actualizate și introduc mecanisme în acest sens. Astfel de mecanisme includ solicitarea ca entitățile obligate și, dacă este cazul și în măsura în care această cerință nu interferează nejustificat cu funcțiile lor, autoritățile competente să raporteze orice discrepanțe între informațiile privind beneficiarii reali disponibile în registrele centrale și informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin. În caz de discrepanțe raportate, statele membre se asigură că sunt luate măsurile corespunzătoare pentru a le soluționa în timp util și, dacă este cazul, că o mențiune specifică este inclusă între timp în registrul central.

▼ B

(6) Statele membre se asigură că entitățile obligate nu se bazează exclusiv pe registrul central menționat la alineatul (4) pentru a-și îndeplini cerințele referitoare la precauția privind clientela astfel cum sunt prevăzute în capitolul II. Cerințele respective se îndeplinesc prin utilizarea unei abordări bazate pe riscuri.

▼ M1

(7) Statele membre se asigură că autoritățile competente și unitățile de informații financiare sunt în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatele (1) și (3) autorităților competente și unităților de informații financiare din alte state membre în timp util și în mod gratuit.

▼ **M1**

(7a) În circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în dreptul intern, în cazul în care accesul menționat la alineatul (4) primul paragraf literele (b), (c) și (d) ar expune beneficiarul real riscului disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau în stare de incapacitate juridică, statele membre pot prevedea o excepție de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz. Statele membre se asigură că aceste excepții sunt acordate pe baza unei evaluări detaliate a caracterului excepțional al circumstanțelor. Dreptul la o cale de atac administrativă a deciziei de exceptare și la o cale de atac judiciară eficientă este garantat. Un stat membru care acordă excepții publică date statistice anuale privind numărul excepțiilor acordate și motivele declarate și raportează datele Comisiei.

Excepțiile acordate în temeiul primului paragraf nu se aplică instituțiilor de credit și instituțiilor financiare și nici entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (b), care sunt funcționari publici.

În cazul în care un stat membru decide să instituie o excepție în conformitate cu primul paragraf, acesta nu restricționează accesul la informații al autorităților competente și al unităților de informații financiare.

(9) Statele membre se asigură că registrele centrale menționate la alineatul (3a) din prezentul articol sunt interconectate prin intermediul platformei centrale europene instituite prin articolul 22 alineatul (1) din Directiva (UE) 2017/1132. Conectarea registrelor centrale ale statelor membre la platformă se face în conformitate cu specificațiile tehnice și cu procedurile stabilite de actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 24 din Directiva (UE) 2017/1132 și cu articolul 31a din prezenta directivă.

Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt disponibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor stabilit de articolul 22 alineatul (2) din Directiva (UE) 2017/1132, în conformitate cu dreptul intern al statelor membre prin care se pun în aplicare alineatele (4) și (5) din prezentul articol.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că doar informațiile menționate la alineatul (1) care sunt actualizate și corespund beneficiarului real efectiv sunt puse la dispoziție prin registrele lor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor, iar accesul la informațiile respective se face în conformitate cu normele privind protecția datelor.

Informațiile menționate la alineatul (1) sunt disponibile prin intermediul registrelor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor timp de minimum cinci ani și maximum 10 ani după ce motivele de înregistrare a informațiilor privind beneficiarul real astfel cum se menționează la alineatul (3a) au încetat să existe. Statele membre cooperează cu Comisia în scopul punerii în aplicare a diferitelor tipuri de acces în conformitate cu alineatele (4) și (4a).

▼ **M1**

(10) Statele membre notifică Comisiei până la 10 iulie 2019 categoriile, descrierea caracteristicilor, numele și, după caz, temeiul juridic al fiduciilor și al construcțiilor juridice similare menționate la alineatul (1). Comisia publică lista consolidată a acestor fiducii și construcții juridice similare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la 10 septembrie 2019.

Până la 26 iunie 2020, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, în care se evaluează dacă toate fiduciile și construcțiile juridice similare astfel cum se menționează la alineatul (1) reglementate în conformitate cu dreptul statelor membre au fost identificate în mod corespunzător și au făcut obiectul obligațiilor astfel cum sunt stabilite în prezenta directivă. După caz, Comisia ia măsurile necesare care se impun pe baza concluziilor acestui raport.

*Articolul 31a***Acte de punere în aplicare**

Atunci când este necesar, în plus față de actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 24 din Directiva (UE) 2017/1132 și în conformitate cu articolele 30 și 31 din prezenta directivă, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificațiile tehnice și procedurile necesare pentru interconectarea registrelor centrale ale statelor membre astfel cum se menționează la articolul 30 alineatul (10) și la articolul 31 alineatul (9), în ceea ce privește:

- (a) specificațiile tehnice care definesc setul de date tehnice necesare pentru ca platforma să își execute funcțiile, precum și metoda de stocare, utilizare și protecție a unor astfel de date;
- (b) criteriile comune conform cărora informațiile privind beneficiarii reali sunt disponibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor, în funcție de nivelul de acces acordat de statele membre;
- (c) detaliile tehnice referitoare la modul în care informațiile privind beneficiarii reali urmează să fie puse la dispoziție;
- (d) condițiile tehnice de disponibilitate a serviciilor furnizate de sistemul de interconectare a registrelor;
- (e) modalitățile tehnice privind modul de punere în aplicare a diferitelor tipuri de acces la informații privind beneficiarii reali pe baza articolului 30 alineatul (5) și articolul 31 alineatul (4);
- (f) modalitățile de plată în cazul în care accesul la informațiile privind beneficiarii reali este condiționat de achitarea unei taxe în conformitate cu articolul 30 alineatul (5a) și articolul 31 alineatul (4a), ținând seama de mecanismele de plată disponibile, cum ar fi tranzacțiile de plată la distanță.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 64a alineatul (2).

▼M1

În actele sale de punere în aplicare, Comisia depune eforturi să reutilizeze tehnologii cu succes dovedit și practici curente. Comisia se asigură că sistemele dezvoltate nu ocazionează costuri peste ceea ce este absolut necesar pentru a pune în aplicare prezenta directivă. Actele de punere în aplicare ale Comisiei se caracterizează prin transparență și prin schimbul de experiență și informații între Comisie și statele membre.

▼B

CAPITOLUL IV
OBLIGAȚII DE RAPORTARE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Articolul 32

(1) Fiecare stat membru instituie o unitate de informații financiare în scopul de a preveni, detecta și combate în mod eficace spălarea banilor și finanțarea terorismului.

(2) Statele membre comunică în scris Comisiei denumirea și adresa respectivei unități de informații financiare.

(3) Fiecare unitatea de informații financiare este independentă și autonomă, ceea ce înseamnă că aceasta are autoritatea și capacitatea de a-și exercita funcțiile în mod liber, inclusiv abilitatea de a lua decizii autonome de a analiza, solicita și comunica informații specifice. Unitatea de informații financiare, în calitatea sa de unitate centrală națională, este responsabilă de primirea și analizarea rapoartelor privind tranzacții suspecte și a altor informații relevante pentru spălarea banilor, infracțiuni principale asociate sau finanțarea terorismului. Unitatea de informații financiare este responsabilă de comunicarea către autoritățile competente a rezultatelor analizei sale și a oricăror informații suplimentare relevante, în cazul în care există motive de a suspecta spălarea banilor, infracțiuni principale asociate sau finanțări ale terorismului. Aceasta este în măsură să obțină informații suplimentare de la entitățile obligate.

Statele membre furnizează unității de informații financiare resurse financiare, umane și tehnice adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.

(4) Statele membre se asigură că unitățile de informații financiare ale acestora au acces, în mod direct sau indirect, în timp util, la informațiile financiare, administrative și de aplicare a legii de care au nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile în mod corespunzător. Unitățile de informații financiare sunt în măsură să răspundă cererilor de informații din partea autorităților competente din statul membru respectiv, atunci când aceste cereri de informații sunt motivate de suspiciuni privind spălarea banilor, infracțiuni principale asociate sau finanțarea terorismului. Decizia privind efectuarea analizei sau comunicarea informațiilor rămâne în sarcina unității de informații financiare.

▼B

(5) În cazul în care există motive de fapt pentru a presupune că furnizarea unor astfel de informații ar avea un impact negativ asupra investigațiilor sau analizelor în curs de desfășurare sau, în circumstanțe excepționale, în cazul în care divulgarea informațiilor ar fi în mod clar disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau ar fi irelevantă în ceea ce privește scopurile pentru care a fost solicitată, unitatea de informații financiare nu are obligația de a da curs cererii de informații.

(6) Statele membre impun autorităților competente să prezinte unității de informații financiare feedback cu privire la utilizarea informațiilor furnizate în conformitate cu prezentul articol și la rezultatul investigațiilor sau inspecțiilor efectuate pe baza respectivelor informații.

(7) Statele membre se asigură că unitatea de informații financiare are competența de a lua măsuri urgente, direct sau indirect, atunci când există o suspiciune că o tranzacție are legătură cu spălarea banilor sau finanțarea terorismului, precum și de a suspenda sau de a refuza tranzacția aflată în derulare, în scopul analizării acesteia, al confirmării suspiciunii și al comunicării rezultatelor analizei către autoritățile competente. Unitatea de informații financiare este împuternicită să întreprindă astfel de măsuri, direct sau indirect, la cererea unei unități de informații financiare dintr-un alt stat membru, pentru perioadele și în condițiile prevăzute în dreptul intern al unității de informații financiare care primește cererea.

(8) Funcția de analiză a unității de informații financiare constă în următoarele:

- (a) o analiză operațională care se axează pe cazuri individuale și obiective specifice sau pe informații selectate adecvate, în funcție de tipul și volumul informațiilor primite și de utilizarea preconizată a informațiilor după comunicarea acestora; și
- (b) o analiză strategică pentru abordarea tendințelor și a practicilor recurente de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

▼M1

(9) Fără a aduce atingere articolului 34 alineatul (2), în contextul funcțiilor sale, fiecare unitate de informații financiare este în măsură să solicite, să obțină și să utilizeze informații de la orice entitate obligată în scopul menționat la alineatul (1) din prezentul articol, chiar dacă nu a fost depus un raport prealabil în temeiul articolului 33 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 34 alineatul (1).

Articolul 32a

(1) Statele membre instituie mecanisme centralizate automatizate, cum ar fi registrele centrale sau sistemele centrale electronice de extragere a datelor, care permit identificarea, în timp util, a tuturor persoanelor fizice sau juridice care dețin sau controlează conturi de plăți, și conturi bancare identificate prin IBAN, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și casete de valori deținute de o instituție de credit pe teritoriul lor. Statele membre informează Comisia cu privire la caracteristicile acestor mecanisme naționale.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

▼ **MI**

(2) Statele membre se asigură că informațiile păstrate în mecanismele centralizate menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt direct accesibile, fără întârziere și fără a fi filtrate, unităților naționale de informații financiare. Informațiile sunt, de asemenea, accesibile autorităților competente naționale pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin acestora în temeiul prezentei directive. Statele membre se asigură că orice unitate de informații financiare este în măsură să furnizeze în timp util informațiile păstrate în mecanismele centralizate menționate la alineatul (1) din prezentul articol oricărei alte unități de informații financiare, în conformitate cu articolul 53.

(3) Următoarele informații trebuie să fie accesibile și să poată fi căutate prin intermediul mecanismelor centralizate menționate la alineatul (1):

- pentru titularul de cont-client și orice persoană care pretinde că acționează în numele clientului: numele, însoțit fie de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) litera (a), fie de un număr unic de identificare;
- pentru beneficiarul real al titularului de cont-client: numele, însoțit fie de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) litera (b), fie de un număr unic de identificare;
- pentru contul bancar sau de plăți: numărul IBAN și data deschiderii și închiderii contului;
- pentru casetele de valori: numele concesionarului, însoțit de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) sau de un număr unic de identificare și durata perioadei de concesionare.

(4) Statele membre pot dispune ca și alte informații considerate esențiale pentru unitățile de informații financiare și autoritățile competente în îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive să fie accesibile și să poată fi căutate prin intermediul mecanismelor centralizate.

(5) Până la 26 iunie 2020, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează condițiile, specificațiile tehnice și procedurile pentru asigurarea unei interconectări sigure și eficiente a mecanismelor centralizate automatizate. După caz, raportul respectiv este însoțit de o propunere legislativă.

Articolul 32b

(1) Statele membre asigură unităților de informații financiare și autorităților competente accesul la informații care permit identificarea, în timp util, a oricărei persoane fizice sau juridice care deține bunuri imobile, inclusiv prin intermediul unor registre sau sisteme electronice de extragere a datelor, în cazul în care astfel de registre sau sisteme sunt disponibile.

(2) Până la 31 decembrie 2020, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în care evaluează necesitatea și proporționalitatea armonizării informațiilor conținute în registre și măsura în care este necesară interconectarea registrelor respective. După caz, raportul respectiv este însoțit de o propunere legislativă.

▼B*Articolul 33*

(1) Statele membre solicită entităților obligate și, după caz, directorilor și angajaților acestora să coopereze pe deplin, procedând cu promptitudine la următoarele acțiuni:

(a) informarea unității de informații financiare, din proprie inițiativă, inclusiv prin transmiterea unui raport, în cazul în care entitatea obligată are cunoștință, suspectează sau are motive întemeiate să suspecteze că fondurile, indiferent de suma în cauză, sunt obținute din activități infracționale sau au legătură cu finanțarea terorismului, precum și prin transmiterea promptă a unui răspuns la cererile de informații suplimentare formulate de unitatea de informații financiare în astfel de cazuri; și

▼M1

(b) furnizarea către unitatea de informații financiare, în mod direct, la cererea acesteia, a tuturor informațiilor necesare.

▼B

Toate tranzacțiile suspecte, inclusiv tentativele de tranzacții, sunt raportate.

(2) Persoana desemnată în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) litera (a) transmite informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol către unitatea de informații financiare a statului membru pe al cărui teritoriu este stabilită entitatea obligată care transmite informațiile.

Articolul 34

(1) Prin derogare de la articolul 33 alineatul (1), statele membre pot desemna, în cazul entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a), (b) și (d), un organism adecvat de autoreglementare pentru profesia în cauză drept autoritate de primire a informațiilor menționate la articolul 33 alineatul (1).

Fără a aduce atingere alineatului (2), în cazurile menționate la primul paragraf din prezentul alineat, organismul de autoreglementare desemnat transmite informațiile către unitatea de informații financiare cu promptitudine și sub formă nefiltrată.

(2) Statele membre nu aplică obligațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) notarilor, altor persoane care exercită profesii juridice liberale, auditorilor, experților contabili externi și consilierilor fiscali, numai în măsura în care această derogare se referă la informațiile pe care aceștia le primesc de la unul dintre clienții lor sau le obțin în legătură cu acesta în cursul evaluării situației juridice a clientului respectiv sau al îndeplinirii sarcinii de apărare sau de reprezentare a clientului în proceduri judiciare sau referitor la acestea, inclusiv de consiliere privind inițierea sau evitarea procedurilor, indiferent dacă aceste informații sunt primite sau obținute înaintea procedurilor, în timpul acestora sau după acestea.

▼M1

(3) Organismele de autoreglementare desemnate de statele membre publică un raport anual care conține informații privind:

(a) măsurile adoptate în temeiul articolelor 58, 59 și 60;

(b) numărul de raportări primite cu privire la încălcări, astfel cum sunt menționate la articolul 61, dacă este cazul;

▼M1

- (c) numărul de raportări primite de către organismul de autoreglementare, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) și numărul de raportări transmise de organismul de autoreglementare către unitatea de informații financiare, dacă este cazul;
- (d) dacă este cazul, numărul și descrierea măsurilor întreprinse în temeiul articolelor 47 și 48 pentru monitorizarea respectării de către entitățile obligate a obligațiilor care le revin în temeiul:
 - (i) articolelor 10-24 (măsuri de precauție privind clientela);
 - (ii) articolelor 33, 34 și 35 (raportarea tranzacțiilor suspecte);
 - (iii) articolului 40 (păstrarea evidențelor); și
 - (iv) articolelor 45 și 46 (controale interne).

▼B*Articolul 35*

(1) Statele membre interzic entităților obligate să efectueze tranzacții despre care cunosc sau bănuiesc că sunt legate de activități infracționale sau de finanțarea terorismului, până când finalizează acțiunile necesare în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) primul paragraf litera (a) și până când duc la îndeplinire orice instrucțiuni specifice suplimentare primite de la unitatea de informații financiare sau de la autoritățile competente în conformitate cu dreptul statului membru relevant.

(2) În cazul în care abținerea de la realizarea tranzacțiilor menționate la alineatul (1) este imposibilă sau este de natură să împiedice eforturile de urmărire a beneficiarilor unei operațiuni suspecte, entitățile obligate în cauză informează unitatea de informații financiare imediat după aceasta.

Articolul 36

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente menționate la articolul 48 informează cu promptitudine unitatea de informații financiare în cazul în care acestea, pe parcursul inspecțiilor pe care le efectuează la entitățile obligate sau în oricare alt mod, descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.

(2) Statele membre se asigură că organismele de supraveghere împunternicite prin acte cu putere de lege sau norme administrative să supravegheze piețele bursiere, valutare și de produse financiare derivate informează unitatea de informații financiare în cazul în care descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.

Articolul 37

Divulgarea de informații cu bună credință de către o entitate obligată sau de un angajat sau director al unei astfel de entități obligate în conformitate cu articolele 33 și 34 nu constituie încălcare a niciunei restricții de divulgare a informațiilor impuse prin contract sau printr-un act cu putere de lege sau act administrativ, și nu atrage niciun fel de răspundere pentru entitatea obligată sau pentru directorii sau angajații acesteia, chiar și în împrejurarea în care aceștia nu au cunoscut cu precizie tipul de activitate infracțională subiacentă și indiferent dacă activitatea ilegală respectivă a avut loc cu adevărat sau nu.

▼ M1*Articolul 38*

(1) Statele membre se asigură că persoanele, inclusiv angajații și reprezentanții entității obligate care raportează, fie la nivel intern, fie către unitatea de informații financiare, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului sunt protejate din punct de vedere juridic față de expunerea la amenințări, la represalii sau la acțiuni ostile, în special la acțiuni nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă.

(2) Statele membre se asigură că persoanele fizice care sunt expuse la amenințări, la represalii sau la acțiuni ostile, sau la acțiuni nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă pentru raportarea suspiciunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, fie la nivel intern, fie către unitatea de informații financiare, au dreptul să înainteze o plângere autorităților competente respective, în condiții de siguranță. Fără a aduce atingere confidențialității informațiilor culese de unitatea de informații financiare, statele membre se asigură, de asemenea, că respectivele persoane au dreptul la o cale de atac eficientă în vederea apărării drepturilor lor în temeiul prezentului alineat.

▼ B*SECȚIUNEA 2****Interzicerea divulgării****Articolul 39*

(1) Entitățile obligate, precum și directorii și angajații acestora nu divulgă clientului vizat și nici altor terți faptul că informațiile sunt în curs de transmitere, au fost sau vor fi transmise în conformitate cu articolele 33 sau 34 sau că este în curs sau ar putea fi efectuată o analiză privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

(2) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu include divulgarea către autoritățile competente, inclusiv către organismele de autoreglementare, și nici divulgarea în scopul aplicării legii.

▼ M1

(3) Interdicția prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol nu împiedică divulgarea între instituțiile de credit și instituțiile financiare din statele membre, cu condiția ca acestea să aparțină aceluiași grup, sau între respectivele entități și sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară ale acestora stabilite în țări terțe, cu condiția ca respectivele sucursale și filiale deținute în proporție majoritară să respecte pe deplin politicile și procedurile la nivel de grup, inclusiv procedurile privind schimbul de informații în cadrul grupului, în conformitate cu articolul 45, și ca politicile și procedurile la nivel de grup să respecte cerințele prevăzute în prezenta directivă.

▼ B

(4) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică divulgarea între entitățile obligate, astfel cum este menționat la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a) și (b), sau între entitățile din țări terțe care impun cerințe echivalente celor prevăzute în prezenta directivă, care își desfășoară activitățile profesionale, ca angajați sau nu, în cadrul aceleiași persoane juridice sau al unei structuri mai largi de care aparține persoana și care are proprietari, conducere sau control de conformitate în comun.

▼B

(5) În ceea ce privește entitățile obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2 și punctul 3 literele (a) și (b), în cazurile privind același client și aceeași tranzacție care implică două sau mai multe entități obligate, interdicția prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol nu împiedică divulgarea între entitățile obligate relevante, cu condiția ca acestea să fie dintr-un stat membru, sau între entitățile dintr-o țară terță care impune cerințe echivalente celor prevăzute în prezenta directivă și cu condiția să aparțină aceleiași categorii profesionale și să se supună unor obligații în ceea ce privește secretul profesional și protecția datelor cu caracter personal.

(6) În cazul în care entitățile obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a) și (b) încearcă să descurajeze un client de la a participa la activități ilegale, aceasta nu reprezintă o divulgare în înțelesul alineatului (1) din prezentul articol.

CAPITOLUL V

PROTECȚIA DATELOR, PĂSTRAREA EVIDENȚELOR ȘI DATELE STATISTICE*Articolul 40*

(1) Statele membre solicită entităților obligate să păstreze următoarele documente și informații, în conformitate cu dreptul intern, în scopul prevenirii, depistării și investigării de către unitatea de informații financiare sau de către alte autorități competente a posibilelor cazuri de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului:

▼M1

(a) în cazul precauției privind clientela, o copie a documentelor și a informațiilor necesare pentru respectarea cerințelor de precauție privind clientela stabilite în capitolul II, inclusiv, dacă sunt disponibile, informațiile obținute prin mijloacele de identificare electronică, servicii de încredere relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014, sau orice alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de autoritățile naționale relevante, pe o perioadă de cinci ani de la încetarea relației de afaceri cu clientul lor sau de la data unei tranzacții ocazionale;

▼B

(b) documente justificative și evidențe ale tranzacțiilor, constând în documente originale sau copii admise în procedurile judiciare în temeiul dreptului intern aplicabil, necesare pentru identificarea tranzacțiilor, pentru o perioadă de cinci ani de la la încetarea relației de afaceri cu clientul sau de la data tranzacției ocazionale.

La expirarea perioadei de păstrare menționate în primul paragraf, statele membre se asigură că entitățile obligate șterg datele cu caracter personal, cu excepția circumstanțelor prevăzute în dreptul intern în care entitățile obligate pot sau trebuie să păstreze în continuare datele. Statele membre pot permite sau impune păstrarea în continuare a datelor după ce au efectuat o evaluare cuprinzătoare a necesității și proporționalității unei astfel de păstrări suplimentare și consideră că aceasta este justificată de necesitatea de a preveni, depista sau investiga activitățile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Respectiva perioadă de păstrare suplimentară nu depășește cinci ani suplimentari.

▼ M1

Perioada de păstrare menționată la prezentul alineat, inclusiv faptul că perioada de păstrare suplimentară nu depășește cinci ani suplimentari, se aplică, de asemenea, în cazul datelor accesibile prin mecanismele centralizate menționate la articolul 32a.

▼ B

(2) În cazul în care, la 25 iunie 2015, într-un stat membru sunt în desfășurare proceduri judiciare care vizează prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a unor cazuri presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și o entitate obligată deține informații sau documente referitoare la respectivele proceduri, entitatea obligată poate păstra informațiile sau documentele respective în conformitate cu dreptul intern pentru o perioadă de cinci ani de la 25 iunie 2015. Fără a aduce atingere dispozițiilor din dreptul penal intern privind mijloacele de probă aplicabile anchetelor penale și procedurilor judiciare în curs, statele membre pot permite sau solicita păstrarea unor astfel de informații sau documente pentru o perioadă suplimentară de cinci ani, în cazul în care a fost stabilită necesitatea și proporționalitatea unei astfel de păstrări suplimentare pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a unor cazuri presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Articolul 41

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentei directive face obiectul Directivei 95/46/CE, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern. Datele cu caracter personal care sunt prelucrate de către Comisie sau de către AES în temeiul prezentei directive fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(2) Datele cu caracter personal sunt prelucrate de entitățile obligate pe baza prezentei directive doar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, astfel cum se menționează la articolul 1, și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu acest scop. Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal pe baza prezentei directive în alte scopuri, cum ar fi cele comerciale.

(3) Entitățile obligate furnizează clienților noi informațiile solicitate în temeiul articolului 10 din Directiva 95/46/CE înainte de a stabili o relație de afaceri sau de a efectua o tranzacție ocazională. Respectivele informații includ în special o informare generală cu privire la obligațiile legale care le revin entităților obligate în temeiul prezentei directive atunci când prelucrează date cu caracter personal în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, astfel cum se menționează la articolul 1 din prezenta directivă.

(4) În aplicarea interdicției de divulgare prevăzute la articolul 39 alineatul (1), statele membre adoptă măsuri legislative care limitează, integral sau parțial, dreptul de acces al persoanei vizate la datele cu caracter personal care o privesc, în măsura în care o astfel de limitare parțială sau totală constituie o măsură necesară și proporționată într-o societate democratică, ținându-se seama de interesele legitime ale persoanei în cauză:

(a) pentru a permite entității obligate sau autorității naționale competente să își îndeplinească sarcinile în sensul prezentei directive în mod corespunzător; sau

▼B

- (b) pentru a se evita obstrucționarea anchetelor, analizelor, investigațiilor sau procedurilor în sensul prezentei directive și pentru a asigura faptul că nu este pusă în pericol prevenirea, investigarea și depistarea activităților de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

Articolul 42

Statele membre impun ca entitățile lor obligate să instituie sisteme care să le permită să răspundă în mod complet și rapid la solicitările de informații transmise de unitatea de informații financiare sau de alte autorități, în conformitate cu dreptul lor intern, prin care se verifică dacă entitățile obligate respective au sau au avut în cursul unei perioade precedente de cinci ani o relație de afaceri cu anumite persoane și care este natura relației respective, prin canale sigure și într-un mod care să garanteze confidențialitatea deplină a cererilor de informații.

▼M1*Articolul 43*

Prelucrarea datelor cu caracter personal pe baza prezentei directive în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului astfel cum este menționat la articolul 1 este considerată a constitui o chestiune de interes public în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 44

(1) Statele membre se asigură că, în scopul de a contribui la pregătirea evaluării riscului în temeiul articolului 7, sunt în măsură să revizuiască eficacitatea sistemelor lor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului prin menținerea unor statistici complete în chestiuni relevante pentru eficacitatea sistemelor respective.

(2) Statisticile menționate la alineatul (1) includ:

- (a) date de măsurare a dimensiunii și a importanței diferitelor sectoare care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv numărul persoanelor fizice și al entităților, precum și importanța economică a fiecărui sector;
- (b) date de măsurare a fazelor de raportare, de investigare și judiciare ale regimului național de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv numărul de rapoarte privind tranzacții suspecte înaintate către unitatea de informații financiare, acțiunile întreprinse ca urmare a rapoartelor respective și, anual, numărul de cazuri investigate, numărul de persoane urmărite penal, numărul de persoane condamnate pentru infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, tipul de infracțiuni principale, în cazul în care aceste informații sunt disponibile, precum și valoarea în euro a bunurilor care au fost înghețate, sechestrate sau confiscate;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

▼ M1

- (c) dacă sunt disponibile, date care indică numărul și procentajul de rapoarte ce au ca urmare o investigație suplimentară, împreună cu raportul anual către entitățile obligate în care sunt detaliate utilitatea și urmările rapoartelor pe care le-au prezentat;
- (d) date privind numărul de cereri transfrontaliere de informații care au fost efectuate, primite, respinse sau parțial sau complet soluționate de către unitatea de informații financiare, defalcate în funcție de țara parteneră;
- (e) resurse umane alocate autorităților competente responsabile cu supravegherea combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și resursele umane alocate către unitatea de informații financiare pentru a îndeplini sarcinile prevăzute la articolul 32;
- (f) numărul de acțiuni de supraveghere în situ și ex situ, numărul de încălcări identificate pe baza acțiunilor de supraveghere și sancțiuni sau măsuri administrative aplicate de autoritățile de supraveghere.

(3) Statele membre asigură publicarea unei versiuni consolidate a statisticilor în fiecare an.

(4) Statele membre transmit anual Comisiei statisticile menționate la alineatul (2). Comisia publică un raport anual în care rezumă și explică statisticile menționate la alineatul (2), disponibil pe site-ul său de internet.

▼ B

CAPITOLUL VI

POLITICI, PROCEDURI ȘI SUPRAVEGHERE

SECȚIUNEA 1

*Proceduri interne, formare și feedback**Articolul 45*

(1) Statele membre solicită entităților obligate care fac parte dintr-un grup să pună în aplicare politici și proceduri la nivel de grup, inclusiv politici de protecție a datelor și politici și proceduri privind schimbul de informații în cadrul grupului în scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului. Politicile și procedurile respective se pun în aplicare în mod eficace la nivelul sucursalelor și al filialelor deținute în proporție majoritară din statele membre și din țările terțe.

(2) Statele membre impun ca entitățile obligate care operează unități într-un alt stat membru să se asigure că aceste unități respectă dispozițiile de drept intern ale statului membru respectiv care transpun prezenta directivă.

▼B

(3) Statele membre se asigură că, în cazul în care entitățile obligate au sucursale sau filiale deținute în proporție majoritară situate în țări terțe în care cerințele minime privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului sunt mai puțin stricte decât cele ale statului membru, sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară situate în țara terță respectivă pun în aplicare cerințele statului membru, inclusiv pe cele privind protecția datelor, în măsura în care dreptul țării terțe permite acest lucru.

▼M1

(4) Statele membre și AES se informează reciproc cu privire la cazurile în care dreptul unei țări terțe nu permite punerea în aplicare a politicilor și procedurilor cerute de alineatul (1). În astfel de cazuri, pot fi întreprinse acțiuni coordonate în vederea identificării unei soluții. Pentru identificarea țărilor terțe care nu permit punerea în aplicare a politicilor și procedurilor cerute de alineatul (1), statele membre și autoritățile europene de supraveghere țin seama de eventualele constrângeri juridice care ar putea împiedica buna funcționare a acestor politici și proceduri, inclusiv dispozițiile de confidențialitate, de protecția datelor, precum și alte constrângeri ce limitează schimbul de informații care pot fi relevante în acest scop.

▼B

(5) Statele membre impun ca, în cazul în care dreptul țării terțe nu permite punerea în aplicare a politicilor și procedurilor cerute de alineatul (1), entitățile obligate se asigură că sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară din țara terță respectivă aplică măsuri suplimentare pentru a face față în mod eficace riscului de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și informează autoritățile competente din statul membru de origine. Dacă măsurile suplimentare nu sunt suficiente, autoritățile competente din statul membru de origine aplică măsuri suplimentare de supraveghere, inclusiv măsuri prin care impun grupului să nu stabilească relații de afaceri sau să înceteze relațiile de afaceri respective, să nu efectueze tranzacții și, dacă este necesar, să își încheie operațiunile în țara terță.

(6) AES elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează tipul de măsuri suplimentare menționate la alineatul (5) și măsurile minime care trebuie luate de instituțiile de credit și instituțiile financiare în cazul în care dreptul țării terțe nu permite punerea în aplicare a măsurilor cerute de alineatele (1) și (3).

AES înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la 26 decembrie 2016.

(7) Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (6) din prezentul articol, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

(8) Statele membre se asigură că schimbul de informații în cadrul grupului este permis. Informațiile raportate către unitatea de informații financiare, referitoare la suspiciunea că fondurile provin din activități infracționale sau au legătură cu finanțarea terorismului, sunt distribuite în cadrul grupului, cu excepția cazului în care instrucțiunile din partea unității de informații financiare prevăd altfel.

▼B

(9) Statele membre pot impune emitenților de monedă electronică, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 3 din Directiva 2009/110/CE, și furnizorilor de servicii de plată, astfel cum sunt definiți în articolul 4 punctul 9 din Directiva 2007/64/CE, care sunt stabiliți pe teritoriul lor sub alte forme decât sucursala și al căror sediu social se află într-un alt stat membru, să numească un punct de contact central pe teritoriul lor pentru a asigura, în numele instituției care l-a numit, respectarea normelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și facilitarea supravegherii de către autoritățile competente, inclusiv prin furnizarea de documente și informații, la cerere, către aceste autorități.

(10) AES elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare privind criteriile de stabilire a circumstanțelor în care este adecvată numirea unui punct de contact central în conformitate cu alineatul (9), precum și funcțiile punctelor de contact centrale.

AES înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la 26 iunie 2017.

(11) Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (10) din prezentul articol, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 46

(1) Statele membre impun ca entitățile obligate să adopte măsuri proporționale cu riscurile, natura și dimensiunea lor pentru ca angajații acestora să cunoască dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive, inclusiv cerințele relevante privind protecția datelor.

Măsurile respective includ participarea angajaților în cauză la programe speciale de formare permanentă, menite să îi ajute să recunoască operațiunile care pot avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului și să îi învețe cum să procedeze în astfel de cazuri.

În cazul în care o persoană fizică care se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 desfășoară activități profesionale ca angajat al unei persoane juridice, obligațiile prevăzute în prezenta secțiune se aplică persoanei juridice, și nu persoanei fizice.

(2) Statele membre se asigură că entitățile obligate au acces la informații actualizate privind practicile celor care spală bani și a celor care finanțează terorismul și privind indiciile care conduc la recunoașterea tranzacțiilor suspecte.

(3) Statele membre se asigură că, ori de câte ori este posibil, este furnizat în timp util un feedback privind eficacitatea și acțiunile întreprinse ca urmare a rapoartelor privind suspiciunile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

▼B

(4) Atunci când este cazul, statele membre solicită entităților obligate să identifice membrul consiliului de conducere care este responsabil cu punerea în aplicare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru respectarea prezentei directive.

*SECȚIUNEA 2****Supravegherea****Articolul 47***▼M1**

(1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare și furnizorii de portofele digitale sunt înregistrați, iar casele de schimb valutar și de încasare a cecurilor de călătorie și furnizorii de servicii pentru fiducii sau pentru societăți sunt autorizați sau înregistrați, precum și că furnizorii de servicii de jocuri de noroc sunt reglementați.

▼B

(2) Statele membre impun autorităților competente să asigure faptul că persoanele care dețin o funcție de conducere în entitățile menționate la alineatul (1) sau care sunt beneficiarii reali ai acestor entități sunt persoane competente și potrivite.

(3) În ceea ce privește entitățile obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a), (b) și (d), statele membre se asigură că autoritățile competente adoptă măsurile necesare pentru a împiedica infractorii condamnați în domeniile relevante sau complicitii acestora să dețină o funcție de conducere în cadrul respectivelor entități obligate sau să fie beneficiarii reali ai acestora.

Articolul 48

(1) Statele membre impun autorităților competente să desfășoare o monitorizare eficace și să adopte măsurile necesare în vederea asigurării respectării prezentei directive.

▼M1

(1a) Pentru a facilita și a promova cooperarea eficientă și, în special, schimbul de informații, statele membre comunică Comisiei lista autorităților competente pentru entitățile obligate enumerate la articolul 2 alineatul (1), inclusiv datele de contact ale acestora. Statele membre se asigură că informațiile furnizate Comisiei rămân actuale.

Comisia publică un registru al acestor autorități și datele lor de contact pe site-ul său. În cadrul sferei lor de competență, autoritățile din registru servesc drept punct de contact pentru autoritățile competente omoloage din alte state membre. Autoritățile de supraveghere financiară din statele membre servesc, de asemenea, drept punct de contact pentru AES.

Pentru a asigura punerea în aplicare adecvată a prezentei directive, statele membre se asigură că toate entitățile obligate sunt supuse unei supravegheri adecvate, inclusiv competențele de a efectua o supraveghere in situ și ex situ, și iau măsuri administrative adecvate și proporționale pentru remedierea situației în caz de nerespectări.

▼ M1

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun atât de competențe adecvate, inclusiv de competența de a impune prezentarea oricăror informații relevante pentru monitorizarea conformității și de a efectua verificări, cât și de resurse financiare, umane și tehnice adecvate pentru îndeplinirea funcțiilor lor. Statele membre se asigură că personalul autorităților respective prezintă un grad înalt de integritate și este calificat în mod corespunzător și menține standarde profesionale înalte, inclusiv în materie de confidențialitate, de protecție a datelor și de conflicte de interes.

▼ B

(3) În cazul instituțiilor de credit, instituțiilor financiare și al furnizorilor de servicii de jocuri de noroc, autoritățile competente dispun de competențe de supraveghere sporite.

▼ M1

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente din statul membru în care entitatea obligată operează unități supraveghează respectarea de către aceste unități a dispozițiilor de drept intern ale statului membru respectiv care transpun prezenta directivă.

În cazul instituțiilor de credit și instituțiilor financiare care fac parte dintr-un grup, statele membre se asigură că, în scopurile prevăzute la primul paragraf, autoritățile competente din statul membru în care o societate-mamă își are sediul cooperează cu autoritățile competente din statele membre în care își au sediul unități ce fac parte din grup.

În cazul unităților menționate la articolul 45 alineatul (9), supravegherea astfel cum se menționează în primul paragraf din prezentul alineat poate include luarea de măsuri adecvate și proporționale pentru a aborda deficiențele grave care necesită soluții imediate. Aceste măsuri sunt temporare și încetează în momentul abordării deficiențelor identificate, inclusiv cu sprijinul sau cu cooperarea autorităților competente din statul membru de origine a entității obligate, în conformitate cu articolul 45 alineatul (2).

▼ B

(5) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru în care entitatea obligată operează cooperează cu autoritățile competente din statul membru în care entitatea obligată își are sediul social, pentru a asigura supravegherea eficientă a cerințelor prezentei directive.

▼ M1

În cazul instituțiilor de credit și instituțiilor financiare care fac parte dintr-un grup, statele membre se asigură că autoritățile competente din statul membru în care o societate-mamă își are sediul supraveghează punerea în aplicare eficientă a politicilor și a procedurilor grupului menționate la articolul 45 alineatul (1). În acest scop, statele membre se asigură că autoritățile competente din statul membru în care instituțiile de credit și instituțiile financiare care fac parte din grup sunt stabilite cooperează cu autoritățile competente din statul membru în care este stabilită societatea-mamă.

▼ B

(6) Statele membre se asigură că, atunci când aplică o abordare bazată pe risc în ceea ce privește supravegherea, autoritățile competente:

(a) înțeleg clar riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prezente în statul lor membru;

▼B

(b) au acces *in situ* și *ex situ* la toate informațiile relevante privind riscurile specifice interne și internaționale legate de clienții, produsele și serviciile entităților obligate; și

(c) stabilesc frecvența și intensitatea supravegherii *in situ* și *ex situ* în funcție de profilul de risc al entităților obligate și a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prezente în respectivul stat membru.

(7) Evaluarea profilului de risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului al entităților obligate, în care sunt incluse și riscurile de nerespectare, se revizuieste atât în mod periodic, cât și atunci când există evenimente sau schimbări majore în conducerea și activitățile entităților obligate.

(8) Statele membre se asigură că autoritățile competente iau în considerare marja de manevră permisă entităților obligate și revizuiesc în mod corespunzător evaluările riscurilor care stau la baza acestei marje de manevră, precum și punerea în aplicare a politicilor interne, a controalelor și a procedurilor entităților obligate și măsura în care acestea sunt adecvate.

(9) În cazul entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a), (b) și (d), statele membre pot permite ca funcțiile menționate la alineatul (1) să fie exercitate de către organisme de auto-reglementare, cu condiția ca acestea să respecte alineatul (2) din prezentul articol.

(10) Până la 26 iunie 2017, AES emit orientări adresate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 cu privire la caracteristicile unei abordări bazate pe risc în ceea ce privește supravegherea și la etapele care trebuie urmate atunci când se efectuează supravegherea în funcție de risc. Se ține cont în special de natura și dimensiunea activității și, în măsura în care este adecvat și proporțional, se prevăd măsuri specifice.

SECȚIUNEA 3**Cooperare****Subsecțiunea I****Cooperarea națională****▼M1****Articolul 49**

Statele membre se asigură că factorii de decizie, unitățile de informații financiare, autoritățile de supraveghere și alte autorități competente implicate în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și autoritățile fiscale și autoritățile de aplicare a legii atunci când acționează în domeniul de aplicare al prezentei directive dispun de mecanisme eficace care le permit să coopereze și să se coordoneze la nivel național în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a politicilor și a activităților de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv în vederea îndeplinirii obligației care le revine în temeiul articolului 7.

▼B

Subsecțiunea II

Cooperarea cu autoritățile europene de supraveghere*Articolul 50*

Autoritățile competente furnizează AES toate informațiile necesare pentru ca acestea să își îndeplinească sarcinile care le revin în temeiul prezentei directive.

▼M1

Subsecțiunea IIa

Cooperarea dintre autoritățile competente din statele membre*Articolul 50a*

Statele membre nu interzic sau nu pun condiții nerezonabile ori care sunt restrictive în mod nejustificat în ceea ce privește schimbul de informații sau acordarea de asistență între autoritățile competente în sensul prezentei directive. În special, statele membre se asigură că autoritățile competente nu refuză o cerere de asistență pe motiv că:

- (a) se consideră că cererea implică și aspecte fiscale;
- (b) dreptul intern impune entităților obligate să păstreze secretul sau confidențialitatea, cu excepția acelor cazuri în care informațiile relevante solicitate sunt protejate prin privilegiul juridic sau în care se aplică obligația legală de păstrare a secretului profesional, astfel cum se prevede la articolul 34 alineatul (2);
- (c) există o anchetă, o investigație sau o procedură în curs de desfășurare în statul membru căruia i s-au solicitat informațiile, cu excepția cazului în care asistența ar împiedica ancheta, investigația sau procedura în cauză;
- (d) natura sau statutul autorității competente solicitante omoloage este diferit de cel al autorității competente căreia i se adresează solicitarea.

▼B

Subsecțiunea III

Cooperarea între unitățile de informații financiare și cu Comisia*Articolul 51*

Comisia poate acorda asistența necesară pentru a facilita coordonarea, inclusiv schimbul de informații, între unități de informații financiare în cadrul Uniunii. Comisia poate convoca periodic reuniuni ale Platformei de unități de informații financiare a UE, alcătuită din reprezentanți ai unităților de informații financiare din statele membre, pentru a facilita cooperarea între unitățile de informații financiare, a face schimb de opinii și a furniza consultanță cu privire la chestiuni legate de punerea în aplicare relevante pentru unitățile de informații financiare și entitățile de raportare, precum și cu privire la chestiuni legate de cooperare, cum ar fi cooperarea eficace între unitățile de informații financiare, identificarea tranzacțiilor suspecte cu o dimensiune transfrontalieră, standardizarea formatelor rapoartelor prin intermediul FIU.net sau a succesoarei acesteia, analiza comună a cazurilor transfrontaliere, precum și identificarea tendințelor și a factorilor relevanți pentru evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, atât la nivel național, cât și la nivel supranațional.

▼B*Articolul 52*

Statele membre se asigură că unitățile lor de informații financiare cooperează între ele în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de statutul lor organizațional.

*Articolul 53***▼M1**

(1) Statele membre se asigură că unitățile de informații financiare fac schimb, spontan sau la cerere, de orice informații care pot fi relevante pentru prelucrarea sau analizarea de către acestea a unor informații legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului și de persoanele fizice sau juridice implicate, indiferent de tipul infracțiunilor principale asociate și chiar dacă tipul infracțiunilor principale asociate nu este identificat în momentul schimbului.

▼B

În cerere se indică faptele relevante, contextul, motivele cererii și modul în care se vor utiliza informațiile solicitate. Unitățile de informații financiare pot conveni să aplice diferite mecanisme pentru aceste schimburi, în special pentru cele prin FIU.net sau a succesoarei acesteia.

Atunci când o unitate de informații financiare primește, în temeiul articolului 33 alineatul (1) primul paragraf litera (a), un raport care se referă la un alt stat membru, aceasta îl redirecționează cu promptitudine către unitatea de informații financiare din statul membru respectiv.

(2) Statele membre se asigură că unitatea de informații financiare căreia i se adresează cererea este obligată să facă uz de toate competențele sale disponibile, pe care le-ar utiliza în mod normal pe plan intern pentru primirea și analizarea informațiilor, atunci când răspunde la o cerere de informații menționată la alineatul (1) din partea unei alte unități de informații financiare. Unitatea de informații financiare căreia i se adresează cererea răspunde în timp util.

Atunci când o unitate de informații financiare dorește să obțină informații suplimentare de la o entitate obligată stabilită într-un alt stat membru, care își desfășoară activitatea pe teritoriul acesteia, cererea este adresată către unitatea de informații financiare din statul membru pe teritoriul căruia este stabilită entitatea obligată.

►M1 Respectiva unitate de informații financiare obține informațiile în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) și transferă răspunsurile cu promptitudine. ◀

(3) O unitate de informații financiare poate refuza să facă schimb de informații numai în circumstanțe excepționale, în care schimbul respectiv este contrar principiilor fundamentale din dreptul intern. Respectivă excepții sunt prevăzute într-un mod care previne atât abuzul, cât și limitările nejustificate ale schimbului liber de informații în scopuri analitice.

Articolul 54

Informațiile și documentele primite în temeiul articolelor 52 și 53 se utilizează pentru realizarea sarcinilor unității de informații financiare, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă. Atunci când face schimb de informații și documente în temeiul articolelor 52 și 53, unitatea de informații financiare emitentă poate impune restricții și condiții pentru utilizarea informațiilor respective. Unitatea de informații financiare destinată se conformează respectivelor restricții și condiții.

▼ M1

Statele membre se asigură că unitățile de informații financiare desemnează cel puțin o persoană de contact, responsabilă pentru primirea solicitărilor de informații din partea unităților de informații financiare din alte state membre.

▼ B*Articolul 55*

(1) Statele membre se asigură că informațiile care fac obiectul schimbului de informații în temeiul articolelor 52 și 53 sunt utilizate numai în scopul pentru care au fost solicitate sau furnizate și că orice comunicare a informațiilor respective de către unitatea de informații financiare destinată către orice alte autorități, agenții sau departamente, precum și orice utilizare a acestor informații în alte scopuri decât cele aprobate inițial, face obiectul aprobării prealabile a unității de informații financiare care a furnizat informațiile.

▼ M1

(2) Statele membre se asigură că aprobarea prealabilă a unității de informații financiare căreia i s-a solicitat să comunice informațiile către autoritățile competente este acordată cu promptitudine și în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de tipul infracțiunilor principale asociate. Unitatea de informații financiare căreia i s-a adresat solicitarea nu refuză să își dea aprobarea pentru o astfel de comunicare, decât dacă aceasta ar depăși domeniul de aplicare al dispozițiilor care i se aplică în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, sau dacă ar putea afecta o investigație sau dacă nu ar fi, în orice alt mod, în conformitate cu principiile fundamentale de drept intern ale statului membru respectiv. Orice astfel de refuz de a-și da aprobarea este explicat în mod corespunzător. Excepțiile sunt prevăzute într-un mod care previne atât abuzul, cât și limitările nejustificate ale comunicării informațiilor între autoritățile competente.

▼ B*Articolul 56*

(1) Statele membre impun unităților lor de informații financiare să utilizeze canale protejate de comunicare între ele și încurajează utilizarea FIU.net sau a succesoarei acesteia.

(2) Statele membre se asigură că, în scopul de a-și îndeplini sarcinile prevăzute în prezenta directivă, unitățile lor de informații financiare cooperează în vederea aplicării tehnologiilor de ultimă generație, în conformitate cu dreptul lor intern. Respectivetele tehnologii permit unităților de informații financiare să își confrunte datele cu datele altor astfel de unități într-un mod anonim, prin asigurarea protecției complete a datelor cu caracter personal, cu scopul de a detecta în alte state membre persoane care le interesează și de a identifica veniturile și fondurile acestora.

▼ M1*Articolul 57*

Diferențele dintre definițiile din dreptul intern ale infracțiunilor principale astfel cum se menționează la articolul 3 punctul 4 nu afectează capacitatea unităților de informații financiare de a oferi asistență altei unități de informații financiare și nu limitează schimbul, comunicarea și utilizarea informațiilor în temeiul articolelor 53, 54 și 55.

▼ **M1**

Subsecțiunea IIIa

Cooperarea dintre autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare și alte autorități aflate sub obligația secretului profesional*Articolul 57a*

(1) Statele membre solicită ca toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare în vederea respectării prezentei directive, precum și auditorii sau experții care acționează în numele autorităților competente respective să fie obligate să respecte secretul profesional.

Fără a aduce atingere cazurilor care intră sub incidența dreptului penal, informațiile confidențiale pe care persoanele menționate la primul paragraf le obțin în cursul îndeplinirii atribuțiilor lor în temeiul prezentei directive pot fi divulgate numai sub formă de rezumat sau în formă agregată, astfel încât să nu se poată identifica instituțiile de credit și instituțiile financiare individuale.

(2) Alineatul (1) nu împiedică schimbul de informații între:

- (a) autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare dintr-un stat membru în conformitate cu prezenta directivă sau cu alte acte legislative referitoare la supravegherea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare;
- (b) autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare în diferite state membre în conformitate cu prezenta directivă sau cu alte acte legislative referitoare la supravegherea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare, inclusiv BCE acționând în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽¹⁾. Schimbul de informații este supus condițiilor privind secretul profesional menționate la alineatul (1).

Până la 10 ianuarie 2019, autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare în conformitate cu prezenta directivă și BCE, acționând în temeiul articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și al articolului 56 primul paragraf litera (g) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, încheie, cu sprijinul AES, un acord privind modalitățile practice pentru schimbul de informații.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

⁽²⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

▼ **MI**

(3) Autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare care primesc informațiile confidențiale menționate la alineatul (1) folosesc aceste informații numai în următoarele scopuri:

- (a) pentru îndeplinirea atribuțiilor lor în temeiul prezentei directive sau al altor acte legislative în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, al reglementării prudențiale și al supravegherii instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare, inclusiv pentru aplicarea de sancțiuni;
- (b) într-o cale de atac împotriva unei decizii a autorității competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare, inclusiv acțiuni în justiție;
- (c) în acțiunile în justiție inițiate în temeiul unor dispoziții speciale prevăzute de dreptul Uniunii adoptat în domeniul prezentei directive sau în domeniul reglementării prudențiale și supravegherii instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare cooperează între ele în sensul prezentei directive, în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de natura sau de statutul lor. Această cooperare include, de asemenea, posibilitatea de a desfășura anchete în numele unei autorități competente solicitante, în cadrul competențelor autorității competente căreia i se adresează solicitarea, precum și schimbul ulterior al informațiilor obținute în urma anchetelor respective.

(5) Statele membre pot autoriza autoritățile competente naționale care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare să încheie acorduri de cooperare care prevăd colaborarea și schimburile de informații confidențiale cu autoritățile competente din țările terțe care sunt omoloage ale respectivelor autorități competente naționale. Acordurile de cooperare respective sunt încheiate pe bază de reciprocitate și doar cu condiția ca informațiile dezvăluite să fie supuse unei garanții a respectării secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la alineatul (1). Informațiile confidențiale transmise în temeiul acordurilor de cooperare respective sunt utilizate în scopul îndeplinirii sarcinii de supraveghere de către autoritățile în cauză.

În cazul în care informațiile transmise provin dintr-un alt stat membru, acestea pot fi divulgate doar cu acordul explicit al autorității competente care le-a transmis și, după caz, numai în scopurile pentru care autoritatea respectivă și-a dat acordul.

Articolul 57b

(1) În pofida articolului 57a alineatele (1) și (3) și fără a aduce atingere articolului 34 alineatul (2), statele membre pot autoriza schimbul de informații între autoritățile competente, în același stat membru sau în state membre diferite, între autoritățile competente și autoritățile care au sarcina de a supraveghea entități din sectorul financiar și persoane fizice sau juridice care acționează pentru îndeplinirea activităților lor profesionale astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 și autoritățile responsabile prin lege de supravegherea piețelor financiare în exercitarea funcțiilor lor de supraveghere.

▼M1

În toate cazurile, informațiile primite fac obiectul cerințelor privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 57a alineatul (1).

(2) În pofida articolului 57a alineatele (1) și (3), statele membre pot autoriza, în temeiul dispozițiilor din dreptul intern, divulgarea anumitor informații altor autorități naționale responsabile prin lege de supravegherea piețelor financiare sau cu atribuții în domeniul combaterii sau investigării spălării banilor, a infracțiunilor principale asociate sau a finanțării terorismului.

Cu toate acestea, informațiile confidențiale transmise în conformitate cu prezentul alineat sunt utilizate exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale ale autorităților în cauză. Persoanele care au acces la astfel de informații sunt supuse cerințelor privind secretul profesional, cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 57a alineatul (1).

(3) Statele membre pot autoriza divulgarea anumitor informații referitoare la supravegherea instituțiilor de credit în ceea ce privește respectarea prezentei directive către comisiile parlamentare de anchetă, curțile de conturi și alte entități cu atribuții de anchetă din statul membru respectiv, în următoarele condiții:

- (a) entitățile au un mandat precis, în temeiul dreptului intern, de a investiga sau examina acțiunile autorităților responsabile cu supravegherea instituțiilor de credit respective sau cu legislația privind supravegherea respectivă;
- (b) informațiile sunt strict necesare pentru îndeplinirea mandatului menționat la litera (a);
- (c) persoanele care au acces la informații sunt supuse cerințelor privind secretul profesional prevăzute de dreptul intern, cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 57a alineatul (1);
- (d) în cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu sunt divulgate fără acordul explicit al autorităților competente care le-au transmis și exclusiv în scopurile pentru care autoritățile respective și-au dat acordul.

▼B*SECȚIUNEA 4****Sancțiuni****Articolul 58*

(1) Statele membre se asigură că entitățile obligate pot fi trase la răspundere pentru încălcări ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive în conformitate cu prezentul articol și cu articolele 59-61. Orice sancțiune sau măsură rezultată este eficace, proporțională și disuasivă.

(2) Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a prevedea și a impune sancțiuni penale, statele membre stabilesc norme privind măsurile și sancțiunile administrative și se asigură că autoritățile lor competente pot impune astfel de sancțiuni și măsuri în cazul încălcărilor dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive, asigurând totodată aplicarea lor.

▼B

Statele membre pot decide să nu stabilească norme pentru măsuri sau sancțiuni administrative pentru încălcări care fac deja obiectul unor sancțiuni penale în dreptul intern. În acest caz, statele membre notifică Comisiei dispozițiile relevante de drept penal.

▼M1

Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritățile lor competente identifică încălcări care fac obiectul sancțiunilor penale, acestea informează autoritățile de aplicare a legii în timp util.

▼B

(3) Statele membre se asigură că, în cazul în care obligațiile se aplică persoanelor juridice pentru încălcări ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive, sancțiunile și măsurile pot fi aplicate membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care, în temeiul dreptului intern, sunt responsabile de încălcare.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente sunt învestite cu toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor.

(5) Autoritățile competente își exercită competențele de a impune măsuri și sancțiuni administrative în conformitate cu prezenta directivă și cu dreptul intern, în oricare dintre următoarele moduri:

- (a) în mod direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități;
- (c) sub responsabilitate proprie, prin delegare către astfel de autorități;
- (d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

În exercitarea competențelor lor de a impune măsuri și sancțiuni administrative, autoritățile competente cooperează strâns pentru a se asigura că măsurile sau sancțiunile administrative respective produc rezultatele dorite și își coordonează acțiunile atunci când se ocupă de cazuri transfrontaliere.

Articolul 59

(1) Statele membre se asigură că prezentul articol se aplică cel puțin pentru încălcările entităților obligate care sunt grave, repetate, sistematice, sau o combinație a acestora, în ceea ce privește cerințele prevăzute în:

- (a) articolele 10-24 (precauția privind clientela);
- (b) articolele 33, 34 și 35 (raportarea tranzacțiilor suspecte);
- (c) articolul 40 (păstrarea evidențelor); și
- (d) articolele 45 și 46 (controale interne).

(2) Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), măsurile și sancțiunile administrative care pot fi aplicate includ cel puțin următoarele:

- (a) o declarație publică în care se identifică persoana fizică sau juridică și natura încălcării;
- (b) un ordin prin care se impune persoanei fizice sau juridice să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;

▼B

- (c) retragerea sau suspendarea autorizației sale, în cazul unei entități obligate care face obiectul autorizării;
 - (d) o interdicție temporară de a exercita funcții de conducere în entitățile obligate împotriva oricărei persoane cu responsabilități de conducere într-o entitate obligată sau a oricărei alte persoane fizice declarate responsabilă de încălcare;
 - (e) sancțiuni administrative pecuniare cu o valoare maximă de cel puțin două ori mai mare decât valoarea beneficiului rezultat din încălcare, în cazul în care beneficiul respectiv poate fi stabilit, sau de cel puțin 1 000 000 EUR.
- (3) Statele membre se asigură că, prin derogare de la alineatul (2) litera (e), în cazul în care entitatea obligată în cauză este o instituție de credit sau o instituție financiară, se pot aplica de asemenea următoarele sancțiuni:
- (a) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare cu o valoare maximă de cel puțin 5 000 000 EUR sau 10 % din cifra de afaceri anuală totală, calculată pe baza ultimelor situații disponibile aprobate de organul de conducere; în cazul în care entitatea obligată este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care este obligată să întocmească situații financiare consolidate în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit în conformitate cu directivele contabile relevante, care se calculează pe baza ultimelor situații consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al principalei societăți-mamă;
 - (b) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni administrative pecuniare cu o valoare maximă de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la 25 iunie 2015.
- (4) Statele membre pot împuternici autoritățile competente să impună tipuri suplimentare de sancțiuni administrative pe lângă cele prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(d) sau să impună sancțiuni administrative pecuniare care depășesc valorile menționate la alineatul (2) litera (e) și la alineatul (3).

Articolul 60

(1) Statele membre se asigură că o decizie de impunere a unei măsuri sau sancțiuni administrative pentru încălcarea dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive, împotriva căreia nu a fost introdusă nicio cale de atac, se publică de către autoritățile competente pe site-ul lor oficial imediat după ce persoana sancționată este informată cu privire la decizia respectivă. Informațiile publicate includ cel puțin tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile. Statele membre nu au obligația de a aplica prezentul paragraf deciziilor de impunere a unor măsuri de investigare.

În cazul în care publicarea identității persoanelor responsabile menționate la primul paragraf sau a datelor cu caracter personal ale acestor persoane este considerată de către autoritatea competentă ca fiind disproporționată în urma unei evaluări de la caz la caz efectuate cu privire la proporționalitatea publicării acestor date sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație aflată în desfășurare, autoritățile competente:

▼B

- (a) amână publicarea deciziei de impunere a măsurii sau a sancțiunii administrative până în momentul în care motivele nepublicării încetează;
 - (b) publică decizia de impunere a măsurii sau a sancțiunii administrative cu titlu anonim în conformitate cu dreptul intern, dacă publicarea cu titlu anonim asigură o protecție eficace a datelor cu caracter personal respective; în cazul unei decizii de publicare a măsurii sau a sancțiunii administrative cu titlu anonim, publicarea datelor relevante poate fi amânată o perioadă rezonabilă dacă se preconizează că, în cursul perioadei respective, motivele care au stat la baza publicării cu titlu anonim încetează;
 - (c) nu publică decizia de impunere a măsurii sau a sancțiunii administrative, în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:
 - (i) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare; sau
 - (ii) proporționalitatea publicării deciziei în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.
- (2) În cazul în care statele membre permit publicarea deciziilor împotriva cărora a fost formulată o cale de atac, autoritățile competente publică de asemenea, fără întârziere, pe site-urile lor oficiale, astfel de informații, precum și orice informații ulterioare privind rezultatul căii de atac. Mai mult, se publică de asemenea orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de impunere a unei măsuri sau a unei sancțiuni administrative.
- (3) Autoritățile competente se asigură că orice informație publicată în conformitate cu prezentul articol se păstrează pe site-ul lor oficial pentru o perioadă de cinci ani de la publicare. Cu toate acestea, datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate se păstrează pe site-ul oficial al autorității competente numai pe perioada necesară în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.
- (4) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul măsurilor sau sancțiunilor administrative, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:
- (a) gravitatea și durata încălcării;
 - (b) gradul de responsabilitate a persoanei fizice sau juridice declarate responsabile;
 - (c) capacitatea financiară a persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă, indicată de exemplu de cifra de afaceri totală a persoanei juridice declarate responsabilă sau de venitul anual al persoanei fizice declarate responsabilă;
 - (d) beneficiul obținut în urma încălcării de persoana fizică sau juridică declarată responsabilă, în măsura în care acesta poate fi determinat;
 - (e) pierderile produse terților prin încălcare, în măsura în care acestea pot fi determinate;
 - (f) măsura în care persoana fizică sau juridică declarată responsabilă cooperează cu autoritatea competentă;
 - (g) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică declarată responsabilă.

▼B

(5) Statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru încălcările menționate la articolul 59 alineatul (1) comise în beneficiul lor de către orice persoană care acționează individual sau ca parte a unui organ al respectivei persoane juridice și care deține o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, pe baza:

- (a) competenței de a reprezenta persoana juridică respectivă;
- (b) competenței de a lua decizii în numele persoanei juridice respective; sau
- (c) competenței de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice respective.

(6) Statele membre se asigură, de asemenea, că persoanele juridice pot fi trase la răspundere atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (5) din prezentul articol a făcut posibilă comiterea încălcărilor menționate la articolul 59 alineatul (1), în beneficiul persoanei juridice respective, de către o persoană aflată sub autoritatea acesteia.

*Articolul 61***▼M1**

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente și, după caz, organismele de autoreglementare instituie mecanisme eficace și sigure prin care să încurajeze să li se raporteze încălcările potențiale sau efective ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive.

În acest scop, acestea furnizează persoanelor unul sau mai multe canale de comunicare sigure pentru raportarea menționată la primul paragraf. Aceste canale asigură faptul că identitatea persoanelor care oferă informații este cunoscută numai autorităților competente și, după caz, organismelor de autoreglementare.

▼B

- (2) Mecanismele menționate la alineatul (1) includ cel puțin:
- (a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările și luarea de măsuri ulterioare;
 - (b) o protecție corespunzătoare a angajaților sau a persoanelor aflate într-o poziție similară în cadrul entităților obligate, care raportează încălcări comise în cadrul acestora;
 - (c) protecția adecvată a persoanei incriminate;
 - (d) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcarea, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcare, în conformitate cu principiile stabilite în Directiva 95/46/CE;
 - (e) norme clare care să asigure faptul că este garantată confidențialitatea în toate cazurile în ceea ce privește persoana care raportează încălcările comise în cadrul entității obligate, cu excepția cazului în care dreptul intern impune divulgarea în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri judiciare ulterioare.

▼B

(3) Statele membre impun entităților obligate să instituie proceduri corespunzătoare pentru angajați sau persoanele aflate într-o poziție similară privind raportarea încălcărilor, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, independent și anonim, proporțional cu natura și dimensiunea entității obligate în cauză.

▼M1

Statele membre se asigură că persoanele, inclusiv angajații și reprezentanții entității obligate care raportează, fie la nivel intern, fie către unitatea de informații financiare, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului sunt protejate din punct de vedere juridic față de expunerea la amenințări, la represii sau la acțiuni ostile, și în special la acțiuni nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă.

Statele membre se asigură că persoanele fizice care sunt expuse la amenințări, la acțiuni ostile, sau la acțiuni nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă pentru raportarea suspiciunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, fie la nivel intern, fie către unitatea de informații financiare, au dreptul să înainteze o plângere autorităților competente respective, în condiții de siguranță. Fără a aduce atingere confidențialității informațiilor culese de unitatea de informații financiare, statele membre se asigură, de asemenea, că respectivele persoane au dreptul la o cale de atac eficientă în vederea apărării drepturilor lor în temeiul prezentului alineat.

▼B*Articolul 62*

(1) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente informează AES cu privire la toate măsurile și sancțiunile administrative aplicate instituțiilor de credit și instituțiilor financiare în conformitate cu articolele 58 și 59, inclusiv cu privire la orice cale de atac formulată și la rezultatul acesteia.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente verifică existența unei condamnări relevante în cazierul judiciar al persoanei în cauză, în conformitate cu dreptul lor intern. Orice schimb de informații în acest scop se realizează în conformitate cu Decizia 2009/316/JAI și cu Decizia-cadru 2009/315/JAI, astfel cum au fost puse în aplicare în dreptul intern.

(3) AES mențin un site cu legături către informațiile publicate de fiecare autoritate competentă cu privire la măsurile și sancțiunile administrative aplicate instituțiilor de credit și instituțiilor financiare în conformitate cu articolul 60 și menționează perioada pentru care fiecare stat membru publică respectivele măsuri și sancțiuni administrative.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 63*

Articolul 25 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ se înlocuiește cu următorul text:

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

▼B

„(d) CPC este stabilită sau autorizată într-o țară terță care nu este considerată de Comisie în conformitate cu Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului (*) ca având deficiențe strategice în regimul său național de combatere a spălării banilor și de combatere a finanțării terorismului care să reprezinte o amenințare semnificativă la adresa sistemului financiar al Uniunii.

(*) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 684/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).”

Articolul 64

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 9 este conferită Comisiei pe o perioadă nedeterminată, începând de la 25 iunie 2015.

(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 9 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 9 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de o lună de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu o lună la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

▼M1*Articolul 64a*

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului (denumit în continuare „comitetul”), astfel cum se menționează la articolul 23 din Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (JO L 141, 5.6.2015, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

▼ **MI**

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 65

(1) Până la 11 ianuarie 2022 și la fiecare trei ani după această dată, Comisia întocmește un raport privind aplicarea prezentei directive și îl prezintă Parlamentului European și Consiliului.

Raportul cuprinde, în special:

- (a) o prezentare privind măsurile specifice adoptate și mecanismele instituite la nivelul Uniunii și al statelor membre pentru a preveni și a trata problemele emergente și noile evoluții care prezintă o amenințare la adresa sistemului financiar al Uniunii;
- (b) acțiunile subsecvente întreprinse la nivelul Uniunii și al statelor membre pe baza unor aspecte problematice ce le-au fost aduse la cunoștință, inclusiv plângerile referitoare la dreptul intern care obstrucționează competențele de supraveghere și de investigare ale autorităților competente și ale organismelor de autoreglementare;
- (c) o prezentare privind disponibilitatea informațiilor relevante pentru autoritățile competente și unitățile de informații financiare din statele membre, pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului;
- (d) o prezentare privind cooperarea internațională și schimbul de informații între autoritățile competente și unitățile de informații financiare;
- (e) o prezentare a acțiunilor Comisiei necesare pentru a verifica dacă statele membre iau măsuri în conformitate cu prezenta directivă și pentru a evalua problemele emergente și noile evoluții din statele membre;
- (f) o analiză a fezabilității măsurilor specifice și a mecanismelor la nivelul Uniunii și al statelor membre privind posibilitățile de a colecta și a accesa informațiile privind beneficiarii reali ai entităților corporative și ai altor entități juridice înregistrate în afara Uniunii și a proporționalității măsurilor menționate la articolul 20 litera (b);
- (g) o evaluare a modului în care drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene au fost respectate.

Primul raport, care urmează să fie publicat până la 11 ianuarie 2022, este însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative corespunzătoare, inclusiv, atunci când este cazul, privind monedele virtuale, competențele de instituire și menținere a unei baze de date centrale în care să fie înregistrate identitățile utilizatorilor și adresele portofelelor accesibile unităților de informații financiare, precum și formularele de autodeclarare care să fie folosite de utilizatorii de monede virtuale și de îmbunătățire a cooperării între birourile de recuperare a activelor din statele membre și o aplicare în funcție de riscuri a măsurilor prevăzute de articolul 20 litera (b).

▼ M1

(2) Până la 1 iunie 2019, Comisia evaluează cadrul pentru cooperarea cu țările terțe a unităților de informații financiare cu țările terțe și obstacolele și oportunitățile de a consolida cooperarea între unitățile de informații financiare din Uniune, inclusiv posibilitatea de a institui un mecanism de coordonare și de sprijin.

(3) Comisia prezintă, după caz, un raport către Parlamentul European și Consiliu care să evalueze necesitatea și proporționalitatea reducerii procentajului pentru identificarea beneficiarilor reali ai entităților juridice în contextul oricărei recomandări emise în acest sens de către organizațiile internaționale și de organismele de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, ca rezultat al unei noi evaluări, și să prezinte o propunere legislativă, dacă este cazul.

▼ B*Articolul 66*

Directivele 2005/60/CE și 2006/70/CE se abrogă cu efect de la 26 iunie 2017.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

*Articolul 67***▼ M1**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 26 iunie 2017.

Statele membre aplică articolul 12 alineatul (3) începând cu 10 iulie 2020.

Statele membre instituie registrele menționate la articolul 30 până la 10 ianuarie 2020 și registrele menționate la articolul 31 până la 10 martie 2020, precum și mecanismele centralizate automatizate menționate la articolul 32a până la 10 septembrie 2020.

Comisia asigură, în cooperare cu statele membre, interconectarea registrelor menționate la articolele 30 și 31 până la 10 martie 2021.

Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor menționate la prezentul alineat.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

▼ B

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

▼B

Articolul 68

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 69

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B*ANEXA I*

Următoarele reprezintă o listă neexhaustivă a variabilelor de risc pe care entitățile obligate le iau în considerare atunci când stabilesc în ce măsură să aplice măsurile de precauție privind clientela în conformitate cu articolul 13 alineatul (3):

- (i) scopul unui cont sau al unei relații;
- (ii) nivelul activelor care urmează a fi depuse de un client sau dimensiunea tranzacțiilor efectuate;
- (iii) regularitatea sau durata relației de afaceri.

▼B*ANEXA II*

Următoarele reprezintă o listă neexhaustivă a factorilor și tipurilor de dovezi cu privire la riscurile potențial reduse menționate la articolul 16:

1. Factori de risc privind clienții:

- (a) societăți publice cotate la o bursă de valori și supuse cerințelor de divulgare a informațiilor (fie prin norme bursiere, fie prin lege sau prin mijloace executorii), care impun cerințe pentru a asigura transparența adecvată a beneficiarului real;
- (b) administrații publice sau întreprinderi publice;
- (c) clienți care își au reședința în zone geografice cu risc redus, astfel cum se prevede la punctul 3.

2. Factori de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:

- (a) polițe de asigurare de viață a căror primă este scăzută;
- (b) polițe de asigurare pentru sistemele de pensii, în cazul în care nu există o clauză de răscumpărare timpurie și polița nu poate fi folosită drept garanție;
- (c) sisteme de pensii, anuități sau sisteme similare care asigură salariaților prestații de pensie, în cazul cărora contribuțiile se realizează prin deducere din salarii, iar normele sistemului nu permit ca drepturile beneficiarilor sistemului să fie transferate;
- (d) produse sau servicii financiare care furnizează servicii definite și limitate în mod corespunzător anumitor tipuri de clienți, astfel încât să sporească accesul în scopul incluziunii financiare;
- (e) produse în cazul cărora riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului sunt gestionate de alți factori, cum ar fi limitele financiare sau transparența proprietății (de exemplu, anumite tipuri de monedă electronică).

▼M1

3. Factori de risc geografic – înregistrare, stabilire, reședință în:

▼B

- (a) state membre;
- (b) țări terțe care dețin sisteme eficiente de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
- (c) țări terțe identificate din surse credibile ca având un nivel scăzut al corupției sau al altor activități infracționale;
- (d) țări terțe care, pe baza unor surse credibile, cum ar fi evaluări reciproce, rapoarte detaliate de evaluare sau rapoarte de monitorizare publicate, au prevăzut cerințe de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în conformitate cu recomandările GAFI revizuite și pun în aplicare în mod eficace cerințele respective.

▼B*ANEXA III*

Următoarele reprezintă o listă neexhaustivă a factorilor și tipurilor de dovezi cu privire la riscurile potențial mărite menționate la articolul 18 alineatul (3):

1. Factori de risc privind clienții:

- (a) relația de afaceri se desfășoară în circumstanțe neobișnuite;
- (b) clienți care își au reședința în zone geografice cu risc ridicat, astfel cum se prevede la punctul 3;
- (c) persoane juridice sau construcții juridice cu rol de structuri de administrare a activelor personale;
- (d) societăți care au acționari mandatați sau acțiuni la purtător;
- (e) activități în care se rulează mult numerar;
- (f) situația în care structura acționariatului societății pare neobișnuit sau excesiv de complexă, având în vedere natura activității sale;

▼M1

- (g) clientul este un resortisant al unei țări terțe care solicită drepturi de ședere sau cetățenie în statul membru în schimbul transferurilor de capital, al achiziționării de proprietăți sau de obligațiuni de stat sau al investițiilor în entități corporative în respectivul stat membru.

▼B

2. Factori de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:

- (a) servicii bancare personalizate;
- (b) produse sau tranzacții care ar putea favoriza anonimatul;

▼M1

- (c) relații de afaceri sau tranzacții la distanță, fără anumite măsuri de protecție, cum ar fi mijloacele de identificare electronică sau serviciile de încredere relevante definite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 sau orice alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronice, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de autoritățile naționale relevante;

▼B

- (d) plăți primite de la terți necunoscuți sau neasociați;
- (e) produse noi și practici comerciale noi, inclusiv mecanisme noi de distribuție și utilizarea unor tehnologii noi sau în curs de dezvoltare atât pentru produsele noi, cât și pentru produsele preexistente;

▼M1

- (f) tranzacții cu petrol, arme, metale prețioase, produse din tutun, obiecte de artă și alte obiecte de importanță arheologică, istorică sau culturală, obiecte de cult sau obiecte rare cu valoare științifică, precum și fildeșul și speciile protejate.

▼B

3. Factori de risc geografic:

- (a) fără a aduce atingere articolului 9, țări care, conform unor surse credibile, cum ar fi evaluările reciproce, rapoartele detaliate de evaluare sau rapoartele de monitorizare publicate, nu dispun de sisteme efective de combatere a spălării banilor/de combatere a finanțării terorismului;
- (b) țări care, conform unor surse credibile, au un nivel ridicat al corupției sau al altor activități infracționale;
- (c) țări supuse unor sancțiuni, embargouri sau măsuri similare instituite, de exemplu, de Uniune sau de Organizația Națiunilor Unite;
- (d) țări care acordă finanțare sau sprijin pentru activități teroriste sau pe teritoriul cărora operează organizații teroriste desemnate.

ANEXA IV

Tabel de corespondență

Prezenta directivă	Directiva 2005/60/CE	Directiva 2006/70/CE
—		Articolul 1
—		Articolul 3
—		Articolul 5
—		Articolul 6
—		Articolul 7
Articolul 1	Articolul 1	
Articolul 2	Articolul 2	
Articolul 2 alineatele (3)-(9)		Articolul 4
Articolul 3	Articolul 3	
Articolul 3 alineatele (9), (10) și (11)		Articolul 2 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 4	Articolul 4	
Articolul 5	Articolul 5	
Articolele 6-8	—	
Articolul 10	Articolul 6	
Articolul 11	Articolul 7	
Articolul 13	Articolul 8	
Articolul 14	Articolul 9	
Articolul 11 litera (d)	Articolul 10 alineatul (1)	
—	Articolul 10 alineatul (2)	
Articolele 15, 16 și 17	Articolul 11	
—	Articolul 12	
Articolele 18-24	Articolul 13	
Articolul 22		Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 25	Articolul 14	
—	Articolul 15	
Articolul 26	Articolul 16	
—	Articolul 17	
Articolul 27	Articolul 18	
Articolul 28	—	
Articolul 29	Articolul 19	
Articolul 30	—	
Articolul 31	—	
—	Articolul 20	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2005/60/CE	Directiva 2006/70/CE
Articolul 32	Articolul 21	
Articolul 33	Articolul 22	
Articolul 34	Articolul 23	
Articolul 35	Articolul 24	
Articolul 36	Articolul 25	
Articolul 37	Articolul 26	
Articolul 38	Articolul 27	
Articolul 39	Articolul 28	
—	Articolul 29	
Articolul 40	Articolul 30	
Articolul 45	Articolul 31	
Articolul 42	Articolul 32	
Articolul 44	Articolul 33	
Articolul 45	Articolul 34	
Articolul 46	Articolul 35	
Articolul 47	Articolul 36	
Articolul 48	Articolul 37	
Articolul 49	—	
Articolul 50	Articolul 37a	
Articolul 51	Articolul 38	
Articolele 52-57	—	
Articolele 58-61	Articolul 39	
—	Articolul 40	
—	Articolul 41	
—	Articolul 41a	
—	Articolul 41b	
Articolul 65	Articolul 42	
—	Articolul 43	
Articolul 66	Articolul 44	
Articolul 67	Articolul 45	
Articolul 68	Articolul 46	
Articolul 69	Articolul 47	